سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil

hen şey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 22 Ramazan 1396
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 17 Eylül 1976

SAYI: 38/ BEŞ LİRA/ BİR D. M.

BİR ÇÜRÜK DİŞ

CHP, Türk Milleti'ni nevi şahsına münhasır dünya görüşünden ayırarak onu her hususta Garb'a tâbi olan yeni bir millet (!) haline getirmek hususundaki gayret ve faaliyetlerde, bütün seleflerinden daha şanslıydı. Tanzimat ricâli ve hatta İttihatçılar bile onun kadar fikirlerini kuvveden fiile çıkarmaya müsâid bir zemin bulamamışlardı.

Hakikaten memleket CHP kadrosunun eline, tarihte görülmemiş bir büyük maddî yıkım ve buhrandan sonra geçmişti. Bugün Romanya'da bulunan «*Galiçya*» dan Yemen çöllerine kadar milyonla evlâdını şehid vermiş, ardarda gelen ve on yıl müddetle temâdi eden sadmeler neticesinde ülkesi ve nüfusunun yüzde doksanbeşini kaybetmiş bir durumdaydı. Böyle bir milletin efradında ne ölçüde müdhiş bir eziklik ve yılgınlık bulunabileceğini tasavvur etmek güç değildir.

İhtimal ki; Millî Mücadele'ye âid gerçeklerin alabildiğine mübalâğa edilmesinde, ona tekaddüm eden günlerdeki zıktır ki; bu mübalâğa, milletin içine sürüklendiği acz, meszıktır ki; bu mübalağa, milletin içine sürüklendiği acz, meskenet ve idrak galatları üzerine oturtularak ona karşı kendi öz şahsiyetini inkâr ettirmek istikametinde bir baskı unsuru olarak kullanılmıştır. Gerçekten bu propagandanın sisleri-

● Devamı sayfa 2'de

masonlar azıttılar:

RİSÂLE-İ NUR TAHRİF EDİLDİ

Güzel günlere

Muhterem Okuyucularımız,

Hergün telefonla, mektupla hattâ bizzat gelerek soran o kadar çok ki, itiraf edelim büyük üzüntü içerisindeyiz. Gazeteniz Sebil, bugüne kadar okuyucularından gördüğü yakın alâka ile ve Yaradan'ın himmet ve müzahereti ile neşriyatını aksatmamaksızın devam ettirdi. Devam da ettirecektir. Halbuki şu sıralarda telefonda, mektupda hep aynı tereddüt var; bizzat gelenler de soruyorlar:

— Ne oldu? Hayırdır inşaallah, gazetemiz gelmiyor?.. 35. sayıyı alamadık. 36 da gelmedi. Anlalın bakalım bir yol, nedir bu hâl?..

Anlatalım efendim.

Malûm olduğu üzre Sebil, halihazırda yurtiçinde ve yurtdışında binlerce abone - okuyucuya malikdir. Binlerce isim, adres.. Defterlerin yetişmediği, ek defterlere doğru dolup taşan bir abone listesi.. Bunların kimi şu, kimi bu sayıdan itibaren abone olmuştur ve kimi bir yıllık, kimi 6 aylık «süre» beyan etmiştir. Herbir ismin kartlarda ayrı ayrı işlemi vardır. Numaralar, tarihler, notlar ilh.. Ve yine herbiri her sayı tek tek elden geçer, tek tek adresler yazılır..

Böyle uzun uzadıya hikâye etmemizin maksadı galiba anlaşılmıştır: Oldukça zahmetli ve ondan da ehemmiyetlisi zaman alıcı bir işdir. Sadece bir abonenin gazetesini göndermek için kartını çıkarıp bakmayı, adresi kağıda yazıp pullayıp, ambalan içerisine koymayı sür'atli bir el, 3 dakikada hâlledebilir düşüncesinde iseniz, şöyle hesab edebilirsiniz. Diyelim 10 bin abone.. 3 dakikadan nefes almamak kaydıyla 30 bin dakikada tamamlanır. Bu 500 saat demektir. Yine bu 20 gün 20 saat demektir. Bir insan günde 12 saat durmaksızın çalışsa işi ancak 40 gün 40 saatde bitirecek demektir ki,...

Gülüyorsunuz değil mi?..

Haklısınız. İşte bu abone işi böylesine zaman alıcı bir mesele. Onun için Sebil'in abone servisinde birkaç kişi birden çalışmakta olmasına rağmen kifayetsiz kalınmıştır. Ve bir çıkar yol olarak makina ile halletme ciheti seçilmiştir.

Makina geldi. Geçen sayımızda duyurmuştuk.

Geldi ama, bir defaya mahsus da olsa külfetini birlikte getirdi. Bu külfet, makinanın kartlarına abonelerimizin adreslerini tek tek yazmaktır. Seri daktilo bilen kardeşlerimiz harekete geçtiler. Günlerce yazdılar...

Ve işte bu esnada olanlar oldu.

Abonelerimize 35. ve 36. sayı gibi 37. sayı da vaktinde yetişmedi. Bu sayımız dahi pek çok abonemize ulaşmış değil, Fakat, dedik ya, bu iş artık hâl yoluna girmiştir. Bir iki sayı sıkıntı çeken okuyucularımız diğer kardeşlerine de gazetenin sıhhatli bir şekilde ulaşmasının sağlanması için sabır göstermişlerdir. Cümlesi sağolsunlar.

Bu arada yeni abone olmak isteyenler, mektup yazanlar, adres değişikliği yapanlar için de kısa bir zaman muameleyi durdurmakla birlikte derhal başlanmıştır. Herşeyin gönlümüzce olacağı günler uzakta değil. Allah kısmet ederse sabrımızın mükâfatını o güzel günlerle göreceğiz.

Hürmetlerimizle

Sebil

BİR ÇÜRÜK DİŞ

(Baştarafı Kapakda)

dirdiği içtimaî vasatta, yağma, gasp, tegallüp ve tahakkümün enva'ı cereyan etmiş ve millet efradında bu tedhişin âmili olan CHP'ye mugâyir herhangi bir temâyüle asla hayat hakkı tanınmamıştır.

Tarihimizde eşine rastlanmayan bir terör devri teşkil eden CHP'nin bu tek başına iktidar olduğu devir, nihayet değişen, dünya şartlarının zorlamasıyla 1945 yılında nisbî bir dönüş kaydetmeye başlamıştı. Bu tarihten itibaren belirmekte olan bir takım demokratik temâyüllerin sağladığı cüzî imkânlara istinat sûretiyle CHP kâbusuna başkaldırmak ve onu tepetaklak etmek imkânı doğmuştu. Gerçi «hafıza-i beşer nisyan ile mâlûldür» derler. Evet, bu doğrudur. Doğrudur ki, seçim sandıklarından hâlâ CHP'ye de bir miktar rey çıkabilmektedir. Buna hayret etmemek gerektir. Zira, bir bakıma hâlâ da iktidarda onun bulunması icabederdi. Neden mi?... Pek çok sebeb var... Bir vakitler memleketin en hakir görülen zümresi olmasına rağmen câmi imamları bile, CHP'ye kaydedilmemişler miydi?! İlk mektepten başlayarak memleket çocuklarının beyinleri birtakım safsatalarla doldurulmuş olduğu ve bu durumun hâlâ bile tam manâsıyle bertaraf edilememiş bulunduğu bir gerçek değil midir!? CHP bâtılının aksine düşünce ve fikirlere ölüm götürmek üzere İstiklâl Mahkemeleri birkaç defa şu aziz vatanı baştanbaşa taramış ve kana boğmuş değil midir!?

Ancak CHP bu metod ve sırf İslâm düşmanlığına inhisar eden temelsiz görüşleriyle hiçbir gönlü fethedemediği için, tahakkümü başlangıçta tahmin edilenden çok daha kısa sürmüştür. Bununla beraber, bu tedhiş devrinin izlerine bugün bile her tarafta rastlamak mümkündür.

Gerçekten hangi fukara evinin sandığını dolabını kurcalarsanız bir «ekmek vesikası» kuponuna rastlamazsınız?!. Hangi Anadolu şehir ve kasabasını dolaşsanız, CHP'nin tasallut ve tecavüzünü gösteren bir yıkık minâre, metrûk bir medrese veya başka ve yakışıksız bir işe tahsis edilmiş bir câmi ile karşılaşmazsınız? Ancak CHP'nin çeyrek asrı aşan bir müddedle, korkunç bir yangın yeri haline getirdiği aziz vatanımızda o zulüm ve tedhiş havasını hatırlatan iz ve emâreler sadece böyle maddiyata münhasır değildir. Bilâkis zulüm daha ziyade memleketin fikri ve manevî havasında cereyan etmiştir. Bu manevî tahrip için de, tasarrufa hukuki bir şekil kazandırmaya medar olmak üzere birtakım antidemokratik mevzuat vazolunmuştur. Bunların başında hiç şüphesiz İtalyan Ceza Kanunu'ndan tercüme suretiyle alınmış olan Türk Ceza Kanunu'na «CHP zihniyetini aksettirmek üzere» eklenmiş bulunan bazı maddeler ve hasseten mahud 163. madde vardır.

CHP'nin tek başına iktidar olduğu devirlerden kalan mevzuat, o partinin zatî program ve anlayışını aksettirdiği nisbette, yürüyen ve ilerleyen hayat karşısında gitgide yıpranmaya ve ciddî bir sıkıntıya sebebiyet vermeye başlamıştır. Hakikaten CHP'nin İslâma karşı sıkılmış dişlerini andıran bu mevzuat, o devrin meş'um iman ve İslâm düşmanlığını remzetmektedir. Bu dişlerin «azı» sı mahiyetindeki en keskini de mahud 163. maddedir. Şimdiye kadar nice masum ve samimî müminin sâadetini ezip çiğnemiştir. Fakat bu zulüm maskesi de epeyden beri çürümeye yüz tutmuştur. Bu sebeble, ağrı ve sızılarla başı rahatsız etmeye başlamıştır.

Bir diş çürümeye görsün, artık iflâh olmaz. O, eninde sonunda çekilmeye, sökülüp atılmaya mahkûmdur. İşte iman ve İslâma karşı CHP'nin tek parti iktidarı devrinden kalan öfkesine mâkes olan bu madde de, bir kere çürümeye ve sallanmaya başlamıştır ya.. Gerisi kolay.. Devlet Güvenlik Mahkemesinin bakacağı dâvâlar arasında bırakılsa da, bırakılmasa da...

Gelişen demokratik düşünceler ve siyasî iktidar üzerinde varlığını âdeta bir tabiat kanunu halinde hergün biraz daha hissettiren islâmî dinamizm karşısında bu maddeyi Şeflik Devri halêti rûhiyesini aksettiren eski muhtevası ve tatbik şekli ile devam ettirmeye artık imkân kalmamıştır. Gerçekten o, Türk mevzuatı içinde, çürüyen bir diş gibidir. Bakalım sökülüp atılarak bugüne kadar âmil olduğu sayısız mezalime nihayet vermek kime nasib olacaktır!..

Kadir Mısıroğlu

Sizi arıyoruz

Evet, sizi arıyoruz.. İkinci devre abone kaydı için bize posta çeki ile para havale eden, ancak havalelerin bize intikal eden kısmına hüviyetlerini yazmayan abonelerimiz sizi arıyoruz. Aşağıdaki liste bize intikal eden üzerinde ad-soyad bulunmayan havalelerin geldiği şehir ve numarasını ihtiva etmektedir. Havale kağıdını saklamış olanlar lütfen kontrol edip vaziyetin tashihinde bize yardımcı olsunlar. Zahmetinize şimdiden teşekkür ederiz:

Antalya, 12834/Erenköy - Eskişehir, 10156/Azot Sanayi Fabrikası Kütahya, 8555/Esenler - Bayrampaşa, 12363/Adana, 8559/Erzurum, 8556/Ba-

(Devamı Sayfa 14 de)

● *Bediüzzaman Said Nursî*

Bediüzzaman ve Risâle-i Nur

Günümüz devrim yobazlarının olduğu kadar, dünkü inkılâb yobazlarının da şiddetle hücûm ettikleri ve saldırmakla birlikte korktukları, Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri 1873 yılında Nurs köyünde doğdu. 23 Mart 1960 tarihinde Rahmet-i Rahman'a kavuştu. 87 senelik bir ömrü, Sibirya'dan, Kafkas cephesine, oradan Kuzey Afrika'ya kadar devamlı surette Hakk dâvâsı için tüketen Bediüzzaman, «Risale-i Nur» adıyla bilinen eserlerini sürgün gönderildiği Isparta'nın Eğridir Gölü kenarındaki Barla'sında telife başladı. Bediüzzaman'ın daha evvel de yazmış olduğu eserleri vardır. Risale-i Nur zamanımızda binlerce Risale-i Nur Talebesi tarafından tedris edilmektedir.

HAFTANIN MEVZUU

Bediüzzaman'ın telifi Risâle-i Nur AP hesabına seçim malzemesi yapıldı

MASON TAHRİFATI

Vicdanın ziyası ulum-u diniyedir. Aklın nuru fünun-u medeniyedir. İkisinin imtizacıyle hakikat tecelli eder. İftirak ettikleri vakit birincisinde taassup ikincisinde hile ve şüphe tevellüd eder. *Münazarat'tan*

(Vicdanın ziyası din ilimleri, aklın nuru medeniyet fenleridir. İkisinin birleşmesiyle hakikat ortaya çıkar. Ayrıldıkları vakit, birincisinden taassup, ikincisinden hile ve şüphe doğar.)

Seçimler yaklaşırken, masonların, müslüman cemaatden «rey» koparabilmek için birtakım kimselerle işbirliği yaparak, Risale-i Nur'ları tahrif ettikleri anlaşılmaktadır.

Bilhassa AP propagandası yapabilmek gayesiyle ve bu partideki mason hakimiyetini mazur gösterebilmek telâşıyla Risale-i Nur'lara el attıkları öğrenilmiştir. Bediüzzaman Hazretleri'nin telifi olan Risale-i Nurlarda bilindiği gibi son derece sert ve kat'i olarak masonlara karşı ifadeler bulunmaktadır. Rahmetli Bediüzzaman Hazretleri risalelerde, talebeleri ve müslümanları mosanlık tehlikesine karşı dikkatli bulunmaya çağırmış ve ikaz etmiştir.

AP'ye rey kazandırabilmek için, Bediüzzaman'ın bu ikazlarını gözden uzak tutmak icabettiğini anlayan tahrifatçılar menhus maksadlarına, risalelerdeki «masonluğa dair» beyanları kaldırmakla ulaşmak istemektedirler.

Nitekim, bu çeşid bir faaliyet 1973 Umumi Seçimleri arafesinde tesbit edilmiştir. Aynı kimselerin 1977 seçimleri yaklaşırken bu defa daha fazla tahrif edilmiş risalelerle ortaya çıkacakları söylenmektedir.

Tahrifatçılar Risale-i Nurları menfaatlerine ve siyasete âlet ederek onları katletmektedirler. Böylesine cinayâne teşebbüs Nur Talebeleri arasında infial uyandırmıştır.

Tahrifatçılar, masonluğu mazûr göstermek için risalede geçen «Fakat emin olunuz ki, onların masonluğa girmeyen kısmının maksadları dine zarar değildir.» şeklindeki cümleyi, «Fakat emin olunuz ki, onların maksadı dine zarar değildir...» şekline sokmakta ve masonluğa dikkati çeken tarafı çıkarmaktadırlar. Daha buna benzer tahrifatlarla Bediüzzaman Hazretleri'nin eseri günün pis siyâset batağına âlet edilmek istenmektedir.

Bilhassa Adalet Partisi seçimler esnasında Nur talebelerinden istifade edebilsin diye tezgâhlanan tahrifat hadisesi, mü'min çevrelerde nefrete mucib olmuştur. Hakiki Nur talebesi sıfatına lâyık olmayan cüz'i miktarda şahsın alet olduğu karanlık mason oyunu, uyanık Nur talebeleri tarafından gün ışığına çıkarılmıştır.

Gazeteniz Sebil ise vaziyeti okuyucularına teferruatı ile duyururken vazifesini ifa ettiği kanaatindedir.

Mevzu ile alâkalı olarak arkadaşımız İsmail Gültekin'in bir yazısını bu sayımızda okuyucularımızın dikkatine sunuyoruz.

KEMALİST İNKILÂB'IN ANATOMİSİ

Kadir Mısıroğlu

Sağında Saadet solunda Afet ama, O neş'esiz

38

Dönüşte Hacı Bayram Camiini ve yanındaki eserleri gezdim, mezarlıkta eski arkadaşım Tümen Komutanı Kütahya Savaşı şehitlerinden Kurmay Albay rahmetli Nazım'ın mezarını ziyaret ettim, çok ihmal edilmiş bir haldeydi. Bana üzüntü verdi. Tahtaların üzerine acı sözler yazılmış, fakat aldıran olmamış. Kardeşi Recai burada bir otelde çalışıyormuş. (Sonraları bu mezar şehitliğe nakledilerek iyi bir şekilde yaptırılmıştır) Akşam Köşk'e döndüm.

Sofranın başında Atatürk, sağında Saadet, solunda Afet ve 5 hanımlar bana da Saadet hanımın solunda yer ayırmış. Tevfik, Rasim Ferit beylerden başka kimse yok. Mutad veçhile içiliyor, fakat Atatürk neşesiz biraz da sert. Başkatip Tevfik Beye sordum, kızlarına hürmetsizlik eden, onları mektepte otomobil beklemeye mecbur bırakan bir hizmetçi kızı hiddetlenerek kovmuş «Kızcağız iyi hizmet ettiğinden üzüntülü. Birkaç gün gizleriz hiddeti geçer el öptürürüz affeder» dedi.

Başvekil geldi sol yanına aldı. Bayram gecesi baloda Fransız sefiri olayını iyi bir sonuca bağladığını anlattı. Dans ederken kızına yapılan muamelenin fena maksatla olmayıp takdir maksadı ile olduğunu, iyi bir şekilde tefsir edildiğini izah etti. Az içilerek yemek yenildi saat 11 de dağıldık. Pazartesi Konya'ya avdet için izin aldım.

1 Kasım 1925 Pazar...

Bugün Atatürk'e misafirliğimin son günüdür. Çankaya da Muhafız Piyade Bölüğünün talimlerini seyrettim ve buradaki ilk mektebi gezdim. Öğleden sonra büyük üniforma ile Atatürk'le B.M.M. ne gittik. saat 14 de 7. dönüm senesi nutkunu okudu. Meclisten çıkınca ben ayrılarak veda ziyaretlerini yaptım, yarın geleceğimi Konya da Ordu Kurmay Başkanı Abdurrahman Nafiz GÜRMAN'a telgrafla bildirdim.

Bu gece Atatürk'ün sofrasında İnönü ile bakanlardan Tevfik Rüştü, Mahmut Esat, Ali Cenani, Cemil beylerle milletvekillerinden Mahmut, Yahya Kemal, Ruşen Eşref, Falih Rıfkı Yakup Kadri, Saraçoğlu Şükrü Bey, Ordu Müfettişi Ali Sait Paşa, Doktor Rasim Ferit, artist Refet Süreyya hanım vardı. Şarkılar söylendi, şiirler okundu edebiyat bahisleri oldu.

Bir ara Mahmut'la Ruşen Eşref arasında sert ve biraz tatsız konuşmalar yapıldı, Atatürk hoş idare etti, kendi hatıratından bazı eski hikâyeler okuyarak herkesi güldürdü. Saadet Hanımın Konya'ya mektebine iadesini emretti.

Çok tatlı sohbet devam ederken vakit geceyarısını geçeli iki saatten fazla olmuştu ki. ancak misafirlere izin verdi. Onları uğurladıktan sonra ben de elini öperek veda etmek istedim, o boynuma sarılarak beni öptü ve tekrar beklediğini söylemek lütfunda bulundu. Ertesi sabah saat 8 de bir yaver beni istasyona götürdü orada birçok zevat ve mızıka ile askeri bir kıtanın selâm ve uğurlamasıyla trene binerek Konya'ya gittim.

Burada Fahrettin Altay Paşa'nın Çankaya'daki 11 günlük ikâmetine mahsus hatıralar nihayet bulmaktadır. Bütün bu günlere ait olmak üzere yazdıklarının Çankaya ve inkılâpçı kadronun adeta manevi portresini çizdiğini farketmişsinizdir. Biz mahud dâvadan sonra bu tefrikada daha ziyade calib-i dikkat vesika ve hatırat parçaları nakletme yolunu tuttuğumuz için uzun uzadıya tahlillere girişmiyor, herşeyi okuyucularımızın ferasetlerine havale ediyoruz.

Bize «medeniyet yolunu açmak» bahanesiyle kamufle edilen bu sefahat âlemlerine dair Fahrettin Altay Paşa'nın hatıratında daha pek çok müşahade mevcuddur. Bunların «Atatürkçülüğünden şüphe edilemeyen» bir Milli Mücadele Kumandanı'nın yazabilmiş olmasına şaşmamak elden gelmez. Bunlardan bir tanesini daha dikkatlerinize sunduktan sonra O'nun hatırat ve müşahadelerinden ayrılıp başkalarına döneceğiz:

«Atatürk'le beraber İstanbul'da gezerken Suadiye Plajı'na gittik. Orası daha yeni yapılmış güzelce bir yerdi. Deniz kenarında boylu poslu güzel bir kadın mayo ile dikilmiş duruyordu, kendisine yaklaşıldığı sırada güzel bir atlayışla denize daldı ve yüzmeye başladı.

Kadınlarımız henüz erkeklerle birarada denize girmeye yeni başlamışlardı. Bunun bir Türk kızı olduğunu öğrenen Şah, Atatürk'e

«— Maşallah ne güzel yüzüyor. Hanımlarınız yeniliği çok çabuk kabullenmiş görünüyor..» gibi ifadelerde bulundu.

Dönüşümüzde Atatürk beni çağırıp:

«— Bu gece Beylerbeyi Sarayı'nda Şehinşah'a hususi bir ziyafet veriyoruz. Hariçten kimse bulunmayacaktır. Kendileri

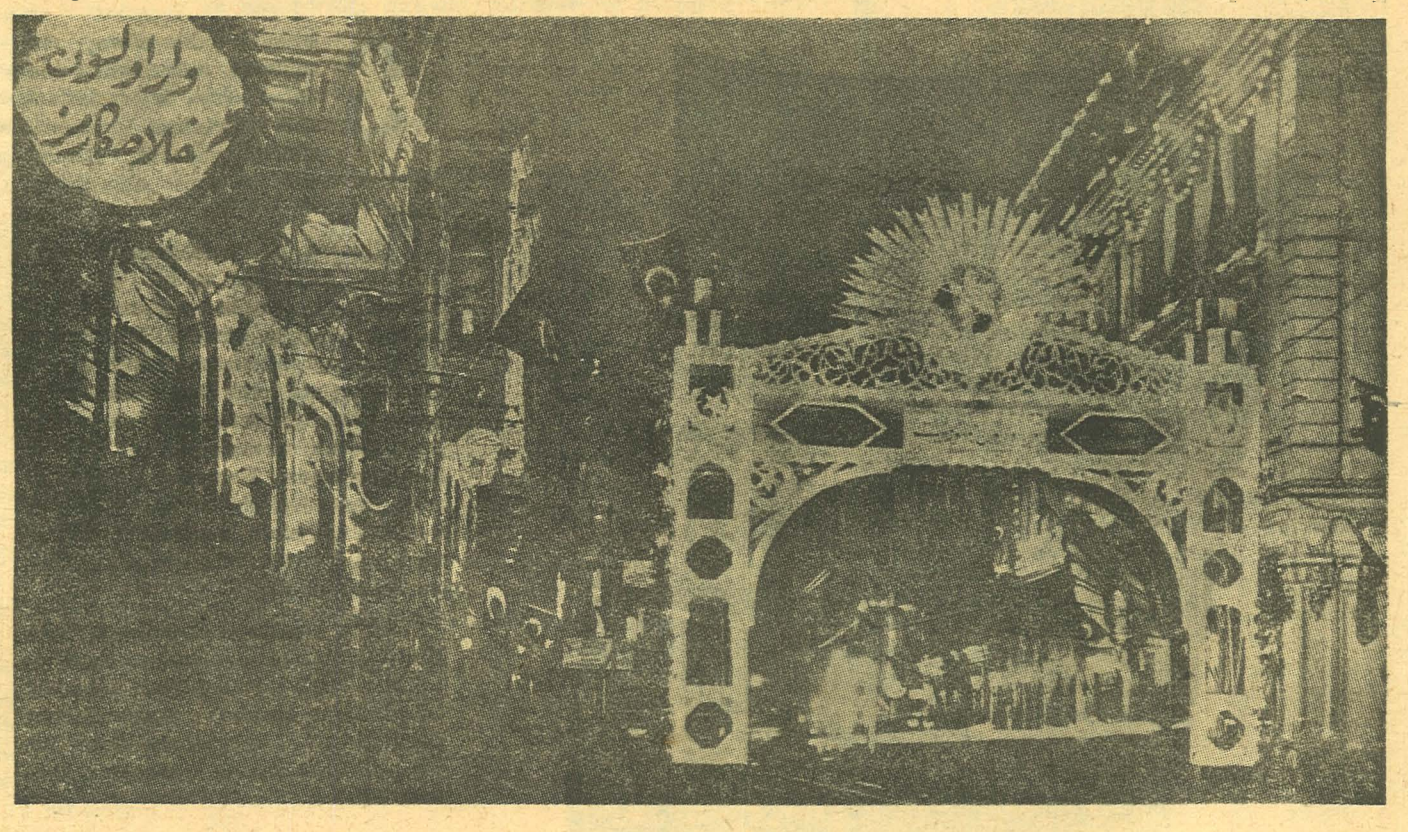

● *«Yeni Türkiye» nin ilk yıllarında İstanbul'da Beyoğlu.. Cumhuriyet Bayramında böyle süslenir ve donatılırdı. M. Kemal, yabancı devlet reislerini de umumiyetle İstanbul'da ağırlamayı tercih eder ve bu meyanda saraylardan faydalanırdı. İran Şahı da İstanbul'da misafir edilmiş ve Beylerbeyi Sarayı'nda şerefine çıplak kadınların havuzlarda yüzdüğü eğlenceler tertiplenmişti. Fahrettin Altay'ın hatıralarında bu eğlence bütün teferruatı ile yer alıyor ve şöyle bitiyor «Binbir geceyi, biniki gece yapamadık..»*

mihmandarlardan yalnız senden başka kimsenin bulunmasını istemiyorlar. O da yalnız bir nedimini getirecektir. Ali Sait Paşa'ya haber gönderdim. Şeî hinşah'ın bütün maiyeti ile mihmandarlara ve hariciye memurlarına Park Otel'de bir yemek verecektir. Sen oraya gitme, bizimle gel ve kimseye de birşey söyleme...»

Buyurdular.

Gece motorla Dolmabahçe Sarayı'ndan Beylerbeyi Sarayına geçtik. Başbakan ile Meclis Reisi de vardı. Sarayın kapısında gayet güzel ve ağır giyinmiş onbeş kadar kadın bizi karşılıyordu ki, bunlar o zaman, İstanbul'un saz, şarkı ve dans artistleri idi. Başlarında da Suadiye'de plajda gördüğümüz C. hanım bulunuyordu. Hepsi diz çöküp hükümdarları selamladılar ve Şah'a takdim olundular. O da gülerek iltifatlarda bulundu.

Saray içinde güzel bir mermer havuz vardır Sular şakırdıyor, gerilerde bir orkestra ve mükemmel bir büfe... Saray kısaca gezildi. Üst kat tamir ediliyor ve Şehinşah'ın geceyi orada geçirme ihtimaline karşı fevkalâde yatak odaları hazırlanmış bulunuyordu. Havuzun başına bir masa ve koltuklar o şekilde konulmuşlardı ki, büfe ve orkestra burayı göremiyordu. Şah'a ikramda bulunuldu, kendisi bir kadeh şarap alarak önüne koydu. Bu sırada artistler güzel şarkılar okumaya ve gösteriler yapmaya koyuldular. Şah meclisin sıcaklığını bozmamak için arada bir yudum alıyordu. Numaralar gittikçe açılıyor ve serbestleşiyor, Şah bunları gülümseyerek seyrediyor, fakat ciddiyetini hiçbir şekilde bozmuyor. İki genç kız havuza atladılar, sularla oynamaya ve dans etmeye başladılar. Bu arada, «Ş» adında çıplak genç artist, Şah'ın önüne yaklaştı, elleri önünde, başı eğik, havuzun kenarında ve ayakta dikildi. Şehinşah kızın başını okşayarak:

«— Çok maharetlisiniz, genç ve güzelsiniz. Allah bağışlasın. Haydi kızım içeri girin de giyinin, üşürsünüz...»

Şehinşah'ın o geceki durumu, ağırlığı, meclisin neşesini bozmaksızın hiçbir hafiflik göstermemesi dikkati çekiyordu. Gece yarısından sonra Dolmabahçe'ye dönmek arzusunda bulundular, hep birlikte kalktık, gene motora binerek saraya gittik. Binbir gece masallarını binikinci gece yapamadık vesselâm...

(Devamı var)

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMÎ

ZÎŞUURLARI KÂİNAT NİZÂMIYLA ÂHENKDÂR KILAN İSLÂM'DIR

Allâh'a inandığını resmen ve alenen inkâr etmiyen demokratikler, şefokratikler, «ilkeciler», panislamizm ve şerîat düşmanları, hilâfet ve ümmetçilik aleyhdarları, solcular, sağcılar, eyyamcılar ve bilumum heykeletaparlar herşeyden evvel şu suâlimize cevâb vermelidirler: Allâh'a inanıyorsanız, mükevvenâtın tamâmını son zerresine kadar yaratanın, Bârî Teâlâ'dan başkası olmasına imkân ve ihtimâl var mıdır? Bu imkân ve ihtimâl mutlak olarak nâmevcûd ise, son zerresine kadar mâsivâda hâkim nizâmın tam bir bütünlük arzeder olduğu halde Allâh'a âid olması, aklen zarûrî değil midir? Bu aklen zarûrî ise, kâinâtın bir cüz'ü olan insanoğlu, nasıl olur da mükevvenâtdaki bir ve mutlak nizâmın bir parçasına tâbi' olarak o nizamla âhenkdâr yaşamaz; tutar, bu âhengin dışına can atarcasına bir takım siyâsî, iktisâdî ve ictimâî «ilkeler ve ülküler» in i'tibârîliğine raptolur?.

İlk cümlemizde, zikretdiğimiz irili ufaklı bilcümle zevâta, işte bunun için ve kulaklarına küpe olmak üzere deriz ki, kişi *«Allâh'a inanıyorum, evet efendim ben de müslümanım!»* deyivermekle ne Allâh'a inanmış ve ne de müslüman oluvermiş olur!

Kişi, âdemoğlunu kâinâtdaki nizamla âhenkdâr bir cüz yapan bir ve yegâne nizâm İslâm'a bilâ kayd ü şart teslim olmayıp da; *«ilkeler, ülküler, solculuk, demokrasicilik v.s.»* diye tutturup böylelikle o âhengin çarkına çomağını sokdu mu, artık istediği kadar *«ben de Allâh'a inanıyorum, tabii efendim ben de elhamdülillah müslümanım!»* desin dursun! Sâdece güldürür... Bomboşsa, papağanvârî ise acındırır. Münâfıksa hesab gününü bekler...

● Müslüman olmak, Allâh'a inanmakla olur. Allaha inanmak ise ona itaatladır. Bu itaat ise, O'na, ancak ve yalınız O'na âid nizamla âhenkdâr îmanla ve yaşamakladır. Bu âhenk ise, kâinatdaki o Mutlak Nizâmın zîşuurlara has olmak üzere sevkedilen kısmı İslâm'a (Şerîata), kâmil ma'nâda ayak uydurmakla mümkin...

Allâh'a inanmak hiç de zor olmadığı gibi; kat'iyyen ve kâtıbeten de çocuk oyuncağı bir nesne değil...

Allah'a îmân etmek isteyen, reis-i devlet değil; reis-i dünyâ ve reis-i kamer ve reis-i şems de olsa, kendisinin, kâinâtın bir cüz'ü olduğunu idrâk edecek; Sonra, mükevvenâtda bir tek nizâmın bulunabileceğini, bir tek hâlık olduğu için kabûl edecek... Eğer Hâlık'a âid nizâm, tanımıyorsa; yaratıcının kânunlarını değil de *«ilkeler, ülküler, sağ - sol»* diye tutturuyorsa, o zaman mükevvenâtdaki mutlak nizamla âhenkdışılığa tâlib demekdir. O Mutlak Nizâmın Hâlıkını değil, *«ilkelerin, ülkülerin, sağ - solun»* mûcitlerini *rab* tanıyor demekdir...

● İlkecilere şunu da soralım: Eğer Allah'a inanıyor da, O'nun dışında iki damla sudan yaratılan acz sâhibi bir insanı rab tanımıyorsanız; neden o insana âid *«ilkeleri»* ağzınızdan, zikrinizden ve fikrinizden düşürmediğiniz kadar, koskoca kâinât nizâmının yaratıcısı bir ve şeriksiz Allâh'ın kânunlarını ağzınıza bile alamıyorsunuz?

Ve Bilakis, Allâh'ın siyâsî, iktisâdî ve ictimâî temel nizâmlarına, İtalyadan mütercem cezâ kânunlarının 163'ü ve ihtilâl anayasasının 19 uncu maddeleriyle neden hayat hakkı bile tanımıyorsunuz? Hayır hayır, Allâh'ın siyâsî, iktisâdî ve ictimâî temel nizamlarına iblis gibi saldırmanız neden?

● Ademoğlunu kâinatdaki nizamla âhenkdâr yaşatmamak için kânunlar teşri' eden müşrikleri, Allâh'a inanan insanlar kabul etmek; bir mü'mini tekfîr etmekden farklı mı kabûl edilecek şimdi?

DİKKAT

Yılmaz Yalçıner'in YOKUŞLARDA SUSAMAK adlı romanının dağıtımı kendisi tarafından yapılmaktadır. Fiyatı 15 lira, iskontulu 11 lira 2. Baskı tükenmek üzeredir. Siparişlerinizde acele ediniz.

ARTIK REKLÂMA LÜZUM GÖRMÜYORUZ
Bu ilân bir hatırlatmadır
Milliyetçi Mukaddesatçı
1977 FAZİLET TAKVİMİ ÇIKTI
Türkiye'de perakende satış fiatı 15 TL.dır. Yüz adetten fazla toplan satışlar için peşin ödemede % 45 tenzilât yapılır.
FAZİLET NEŞRİYAT VE MAT A.Ş. P.K. 175 İstanbul Tel. 22 55 46

• FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

Öldürmeyeceksin

Kanun, eski Yunandan beri «*büyük sineklerin yırtıp geçtiği, küçüklerin takılıp kaldığı bir örümcek ağı*,» *Avrupalı için. Mak*yavel, insanlığı ikiye ayırır: tarihi yapanlar, tarihin malzemesi. Çobanla sürü. Kâtili göklere çıkarır. Sade.. ayak takımının peşin hükümlerinden sıyrılmış bir gerçekçi olarak alkışlar. Devlet, gözünü kırpmadan cana kıyanları korumalıdır.

Rousseau, çağdaşlarının yüzüne tükürür gibi sorar: İçinizde Mandaren'i öldürmeyecek kaç kişi var? Kimdi bu Mandaren? Çin Maçin'de yaşayan bir meçhûl. Tanımadığımız, tanıyamıyacağımız biri. Yani bir mücerred. Oturduğumuz yerde bir düğmeye bastık mı, geberecekti herif, biz hazinelerine konacaktık, kimsenin ruhu duymayacaktı, şöhretimiz gölgelenmeyecek, şerefli bir insan olarak yaşamakta devam edecektik. Ahlâk bu suale verilecek cevaptaydı, Rousseau için.

Avrupa insanının ruh dünyasını bütün giriftliği ile ifşâ eden iki büyük romancı, en tanınmış eserlerinde bu can alıcı suali tekrarlarlar. Goriot Baba'nın kahramanı Rastignac daha oturmuş, daha zinde bir cemiyetin çocuğudur. İlk aksülâmeli şu: Mandaren kaç yaşında? Sonra sesini yükselten vicdan, daha doğrusu alışkanlık: hayır.

Suç ve Ceza'nın Raskolnikov'u daha çıplak, daha kendisi, daha insan. Sefaleti ve, zilleti bütün rezilliklerivle yaşamış. Çıkmazdan kurtulmak için tek çaresi vardır: tefeci kadına kıymak. Âdeta meşru bir müdafaa içindedir, hukukçuların iztirar hâli dedikleri korkunç durum. Kanayan bir hassasiyet, uyanık bir zekâ ve hasta bir şuur - altı.

Avrupalı için medeniyet, zorun yerine hilenin geçişidir. Fransız, bu mânâda Rus'dan daha medenîdir, daha medenî yani daha tehlikeli. Boşuna dil döker muhatabı. Delikanlı Mandaren'i öldürmeyecektir. Faziletinden mi? Hayır. Tatsız sürprizlerden çekinir ve bilir ki er-geç şeytan kendisine yardım edecektir. Raskolnikov, sarsıntı geçiren bir cemiyette yapayalnızdır, Dosto gibi. Kafasında bulanık düşünceler, aç ve yarı uykuda. Sanki bir kâbusu yaşamaktadır. Aylarca tereddüd eder. Ezilen gururu uzun zaman yaralı bir yılanın ıslığı gibi uğuldar içinde: güçlüsün ve güçlü mânia tanımayandır.

Suç ve Ceza'nın birinci bölümü, bir insanla bir düşünce arasındaki tüyler ürpertici kavganın hikâyesi. Sonra düşüncenin zaferini hazırlayan dekor ve hâdiseler.. Saint Petersburg, ihtişam ve sefâletin kucak kucağa yaşadığı şehir. Çayırda görülen rüya, kamçı darbeleri altında öldürülen kısrak. Dostu'nun kitapları rüyalarla doludur, rüyalarla ve beklenmedik tesadüflerle. İnsanların dışında bir kader vardır, zâlim, anlaşılmayan bir kader. Eski Yunan trajedisinde olduğu gibi. Kararsızlık içinde bocalayan Raskolnikov'u garib bir tesadüf cinayete zorlar. Hiç bir sebeb yokken evine saman pazarı yolundan gitmeğe kalkar; orada tefecinin kız kardeşiyle bir eskici arasındaki muhavereye kulak misafiri olur. Ertesi gün tefeci kadının evde yalnız kalacağını duyar. Artık kararı kesinleşmiştir. Hiçbir şey düşünmez ve düşünemez.

Raskolnikov'la sorgu hâkimi arasındaki konuşma kitabın candamarı. Sosyalistlere göre suç, muhitin mahsûlü. Suç diye birşey yok. Suç, kötü ve tabiat dışı bir içtimaî düzene isyandan ibaret. Muhit her kötülüğün kaynağı. Demek ki, cemiyet akla veya tabiata uygun bir düzene kavuşunca suç falan kalmaz. Çünkü isyan edecek bir mevzû yoktur artık. Ve göz kapayıp açıncaya kadar insan selâha kavuşur.

Nevarki bu madalyonun bir yüzü. Rüya ile gerçeği karıştırmayalım. Yaşadığımız dünyada suç kaçınılmaz bir hâdise. Büyük adamla sokaktaki insan ayrı kanunlara tâbi. Daha doğrusu, büyük adam için kanun yoktur. O, bir gayenin emrindedir; insanlığın hayrı için kalabalığın suç saydığı herhangi bir hareketi işleyebilir. Meselâ bir Kepler'le bir Newton'un keşifleri, şu veya bu sebebten dolayı içtimaîleşmiyorsa, bu sebebleri ortadan kaldırmak için çekinmemek lâzım. Ama bu uğurda bir, beş, yüz kişi feda edilecekmiş... varsın edilsin. Bütün kanun koyucular, suçludurlar. Suçludurlar çünki ataları tarafından konulan, çağdaşları tarafından saygı gören kanunları çiğnemişlerdir. Kan dökmekten de çekinmemişlerdir bu uğurda. Yeni bir hakikatın, yeni bir düzenin müjdecisi olmak isteyen, bir kelimeyle söyleyecek sözü olan herkes suç işlemek zorundadır.

Peki ama, büyük adamla sokaktaki adamı nasıl ayıracağız birbirinden? Büyük adam, tabiat kuvvetleri gibi, tahripkârdır, veya tahripkâr olmak zorundadır. Daha aydınlık bir gelecek uğruna bugünü yıkmakta tereddüt etmez. İdealin konuştuğu yerde vicdan susar. Sokaktaki insanın tek vazifesi vardır: neslini devam ettirmek. Tabiatı icabı muhafazakârdır, itaatkârdır, hürmetkârdır. Ayırıcı vasfı örflere boyun eğmektir; bundan gocunmaz da. Yığın, büyük adama kanunu çiğnemek hakkını tanımaz. Suçlunun kellesini keser; böyle yaparken de mizacına uygun davranmış olur. Ama bir nesil sonra aynı kalabalık kellesini kestiği adamı azizleştirir. Yığın hal'e hükmeder, büyük adam istikbal'e. Yığın kurduğu düzenin koruyucusudur ve soyumuzu arttırır. Büyük adam dünyayı yerinden oynatır ve hayalî bir düzenin mimarı olmak ister. Her iki insanın da en tabii hakkı yaşamak. Bu ezeli savaş, yeni bir Kudüs'e yani ilahî nizamın kurulacağı bahtiyar güne kadar sürüp gidecektir. Her büyük adam çarmıhta can vermez. Tâlih gülümser bazılarına: kendileri kelle keserler.

Dosto, ızdırabın romancısı. Izdırabın, isyanın, merhametin ve şuur-altının. Raskolnikov, fahişe Sonya'nın önünde eğilirken «*senin önünde değil, acı çeken bütün insanlığın önünde diz çöküyorum*» der. Suç ve Ceza, insan ruhunun uçurumlarını, mağaralarını, dehlizlerini tarayan bir kitap. Sözü Vogue'ye bırakalım: (Rus romanının Kristof Colombe'ı o. Avrupa, Gogol'ları, Dosto'ları, Tolstoy'ları ondan öğrenmiş): «*Romana zevk için eyiliriz, hastalanmak için değil. Suç ve Cezayı okumak, kendini isteyerek hasta etmektir. Kitabı okurken, daima bir ruh sancısı duyarsınız. Her kitap, yazarla okuyan arasında bir düello; yazar bize bir hakikat, bir hayal veya bir korku aşılamağa çalışır; biz de ya kayıtsızlığımızla karşı koyarız ona, ya aklımızla. Suç ve Ceza'da yazarın dehşet verme kabiliyeti, orta bir hassasiyetin dayanamayacağı kadar büyük. Ürterpici eserlerin en tanınmış ustaları, bir Hoffmann, bir Edgar Poe, bir Baudelaire, Dosto'ya kıyasla birer göz boyayıcı, birer edebiyatçı.. Suç ve Ceza, Macbeth'den beri yazılan en derin suç psikolojisi etüdü.*» Doğru ama insanı tanımak böyle bir üzüntüye değmez mi?

Semavî kitapların emri: «*öldürmeyeceksin*». Hristiyan Avrupa, en sefil çıkarları için dünyanın bütün mandarenlerini öldürdü ve öldürmeye hazır. Goethe: «*ya örs olacaksın ya çekiç*» diyor. Şark, Sadi'den Gandhi'ye kadar aksi kanaatte «*yemin ederim ki, dünyanın bütün toprakları bir tek insanın kanını akıtmaya değmez.*» kim haklı!

Anayasa Mahkemesi'nin emekli, ünlü ve eski reisi

Taylan, CHP kapısında

Anayasa Mahkemesi eski reisi Muhiddin Taylan nihayet yerine kavuştu: CHP'ye girdi. Bu münasebetle CHP'deki merasimde Ecevit bir konuşma yaparak «Bağımsız adalet» üzerine dâhiyâne fikirler ileri sürdü. Taylan gibi birisinin aralarına intisabında Ecevit'in «Bağımsız adalet» den sözetmesi tebessümle karşılandı. Ne de olsa vakti zamanında «CHP temayülü» sık sık ifade edilmiş ve «Anayasa Mahkemesine reis olacağına, CHP de bir nefer olsa daha iyi...» denilen bir adalet mensubunun «bağımsızlık» zihniyeti aşikâr meydana çıkıyordu.

Sadece, zihniyeti değil, Muhiddin Taylan'ın gönlünde CHP ile gezindiği de açığa çıkıyordu. Makam ve mevki sahibi iken, bulundukları makamların masuniyetini zırh gibi giyinen CHP zihniyetlilerin zırhlarından soyunur soyunmaz CHP kapısını çalmaları da ayrıca mânidardı. Muhsin Batur, Kemal Kayacan gibi 12 Martçıları hatırlayanlar, Muhiddin Taylan gibi, Elâzığ'da bir avuç solcunun da kanlı «eylem» sonunda kapağı CHP'den içeri atması bu partinin Türkiye'de hangi vazifeyi ifa etmekte olduğunun vesikası idi.

Taylan'ın CHP'ye intisabından iki gün sonra da bu parti kurtuluş sene-i devriyesini tes'id ediyor. Ecevit bu vesile ile de eşine nadir tesadüf olunan vecize savuruyordu: O'na göre CHP Türkiye'nin en genç partisi idi. Ecevit'in lâfını duyanlar:

— **E, yalan da değil hani, bir tarihte siyâsetçilerden birisi bu parti 50'sini aştı ama, halâ kalıbının aklına sahip değil, demişti.**

CHP'ye giden Muhiddin Taylan seçimlerde aday olacakmış. Meydanlarda nutuk çekecekmiş. O'nu bir sürü sıfat sıralayıp halka takdim edeceklermiş:

— ... Ve işte karşınızda Taylan!... diyeceklermiş.

Vatandaş ise cevabını yapıştıracakmış:

— Hadi bakalım, yaylan, yaylan!...

KORSİKA ELİZE'YE BAŞ KALDIRDI

Evvelki sene baş kaldıran Korsikalılar iki senelik bir sükûnetden sonra tekrar harekete geçti. 5 Korsikalı genç Fransız hegemonyasını protesto ve istiklâl için bir uçağı ele geçirip hava meydanında yaktı.

Elize Sarayı'nın hükûmeti ise mukabil olarak Korsika'da ne kadar şüpheli gördüğü kimse varsa tek tek polis marifetiyle toplattı. Korsikalı mukavemetçilerin bulunması muhtemel yerlere baskınlar tertipledi. Fakat, bütün gayretler boşunaydı, İrlanda'da İngiltere'nin, Korsika'da da Fransa'nın başı derde girmişti. Emperyalizm ektiğini biçiyordu.

KAÇIYORLAR!

Rus pilotu 29 yaşındaki Belenkov'un bindiği MİG — 25 savaş uçağı ile birlikte Japonya'ya inmesi ve Amerika'dan sığınma hakkı isteyerek, komünist ülkeden kapitalist ülkeye yollanması Mao'nun ölümü kadar akis yaptı.

Mevzu pilotun iltica talebinden ziyade kaçırdığı MİG — 25 tipi uçağın, «esrar» perdesi idi. Çok yükseklerden uçabilen MİG — 25 hakkında Batılıların elinde doğru dürüst fotoğraf bile yokken, rus pilotunun umulmadık bir zamanda alıp çıkagelmesi şok tesiri yaptı. Diğer taraftan yine Kızılordu mensubu bir rus askeri bu defa bir uçakla değil ama, sırtında otomatik piyade tüfeği ile Almanya'ya iltica etti. Üstüste olan bu ilticalar karşısında, herkes «Ruslar artık ceyizleri ile birlikte kaçıyorlar» demekten kendilerini alamadı.

Sol cephede işler saat gibi tıkırında:

Tahrik netice verdi anarşi başladı

Adalet Partisi kaptanı ve Başvekil Süleyman Demirel, Hora ile alâkadar olmaktan kurtulup gazetecilere söyleyecek birşey arandığı zaman CHP'den bahsetmeyi âdet haline getirmişti: Nitekim, sorulduğunda cevap verdi:

— **Bu anarşinin altında tahrik var.. CHP bunların şemsiyesidir!**

Demirel'e göre memlekette huzursuzluk çıkarmak isteyenler vardı. Huzurdan hoşlanmayanlar vardı ve bunlar ortalığı karıştırmaktan zevk alıyordu.

Demirel ne dereceye kadar haklıydı, bilinemez ama, görünen hakikat şuydu: Her ne kadar Ecevit olup bitenlerden hükûmeti mes'ul tutuyorduysa da, Elâzığ'daki alevi yavrusu solcuların tabancalarını ateşledikten ve etrafa ölüm kustukdan sonra niçin CHP İl Merkezine kaçtıklarını, CHP İl Başkanının oğlunun niçin tevkif edildiğini izah edemiyordu.

Ecevit'in mazide bunlara benzer izahda acze düştüğü başka hadiseler de olmuştu. Meselâ banka soyulmuştu, soyan CHP'li bilmem ne sekreteriydi. CHP bunu hukmk'la geçiştirmişti.

CHP ve Ecevit bir tarafa, solun yeni tedris mevsimi başında hazırladıkları oyun tıkırında gidiyordu. Hesaplar klâsik olduğu için pazara uymamazlık etmiyor, tahrikler Elâzığ'dan, Van'a, Ankara'daa, İstanbul'a kadar her tarafta istenildiği şekilde kanlı hadiseler doğurabiliyordu.

Ve tabii bu arada, gencecik insanlar ölüyorlardı.

Demirel'e göre Ecevit, Ecevit'e göre Demirel suçluydu. Fakat, memleketin senelerdir çektiğini dikkatle takib edenler aynı kanatte değillerdi şöyle diyorlardı:

— **Bu «düzen» dedikleri var ya, kiminin «bozuk» dediği düzen.. Bunu onlar kurdu. Onlar korumak için senelerce millete gerici yobaz mürteci diye saldırdılar. Şimdi kendileri şikâyetçi oldular. Olacaklardır çünki, dûne kadar hep milletin evlâdları kurban veriliyordu. Şimdi bıçağın ucu kendilerine dayanmıştır.**

HİSAR
MENSUCAT
Döşemelik ve Perdelik
Kadife
Sanayi ve Ticaret A.Ş.
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı
Tel 26 75 89
22 12 32
İSTANBUL

KENT
PİRİNÇ UNU Ve BAHARATLARI.
BÜTÜN GİMALARDA ve
BAKKALINIZDA.
Fab.: Atatürk Bulvarı Seyhan Cad. Nu: 3
Tel: 5105
KAYSERİ

Put meraklısı put öldü: Mao

Kızıl Çin'in putu Mao öldü. Mao'nun ölüşü bütün dünya'da geniş akisler yaptı. Putunu daha sağlığında büstler ve heykeller şeklinde yaptırıp caddelere meydanlara, mekteplere diken Mao'nun ölmesi ile Çin'de iktidar kavgası da başlıyor.

Bu arada, Çin müslümanları ve Doğu Türkistanlılar Kızıl Put'un devrilmesinden dolayı sevinç duydular. Bilindiği gibi, Mao, müslümanlarla meskûn Doğu Türkistan'ın adını dahi değiştirmiş, «Kazanılmış toprak» mânâsına Sinkiang demişti.

MAO... MAO...

Bir tarihte Afrika'daki insanlara kara çalmak için müstemlekeciler, hikâye uydurmuşlar, bunların;

«Mao... mao!...» diye bağırıştıklarını yaymışlardı.

Mao öldü ya, hakiki «mao - mao» lar Türkiye'de çığrışıyorlar. Hem de burunlarını havaya dikerek:

«Mao!. mao!.. mao!...»

● *MAO'NUN SANDIKLANAN PUTLARI*

az/öz

● Lâhey Adalet Divanı Atina hesabına beklenmedik bir karar verdi ve Yunan talebini 1'e karşı 12 rey ile reddetti.

● Karataş akl-ı selim olduğunu gösterdi ve geçen sayımızda temas ettiğimiz Fahrettin Işıkcı meselesini ele aldı. Dünya görüşü meçhûl TV Daire reisi mecburi izne çıkarıldı.

● Amerika'dan uçak kaçırıp Fransa'ya getiren Hırvat korsanların «Hırvatistan'ın istiklâl arzusunu» duyurması ve Mao'nun ölümü Yugoslav komünist reisi Tito'yu yatağa düşürdü.

● TRT Umum Müdürü Şaban Karataş'ın, iftar programlarında yanlış Kur'an meali okunuyor iddiası ile Diyanet İşleri Reisi Süleyman Ateş tarafından itham edilmesi, üzüntü uyandırdı. Meseleye vâkıf müslümanlar, hizmet makamlarında bulunanlar için ettikleri duayı tekrarlıyordu: «Allah cümlesini nefslerine uymaktan muhafaza etsin. Amin.»

● Yugoslavya'da iki uçağın havada çarpışması neticesinde 25 vatandaşımız can verdi.

● Hey'et-i Vekile, alıp başını giden fiyat artışlarını nisbeten tesirsiz hale getirmek için olacak emekli işçi taban aylığını 1500 liraya yükseltti. Diğer aylıklar da % 20 - 40 nisbetinde artırıldı.

● Yunanistan'da Başvekil Karamanlis, «yaşlı» ve harb korkusu ile titreyen kabinesini tasfiye edip, «harb histerisi» geçiren gençlerden yeni bir hükûmet kurdu.

● Ecevit, kendisini Amerika'da koruyan polislerle Ankara'nın ünlü oteli Marmara'da demlenirken, Amerikan Büyükelçisi güya CHP reisini methetti ve «Amerikalıların Türkiye'ye bakışını değiştirdiniz..» dedi. Yani Amerikalıların Ecevit'i çok sevdiklerini söylüyordu. O sırada yakınlarda olan birisi de «Eh bari Ecevit de gitsin yankeelerden soy istesin.» diyordu.

Yemborusu

Ortak Pazarcıların Konsey reisi Van Der Stoehl, Ankara'ya gelmişti. Türkiye ile Ortaklar arasındaki münasebetler ne olacak sualine cevap arıyordu. Çağlayangil riyasetindeki Türk Hariciyesi ise suale cevabı karşıdan bekliyor, «taviz» diyordu, «Üçüncü ülkelere tanıdığınız tavizleri bize de tanırsanız...»

Eh, işte o zaman tatlıya bağlarız her işimizi... demeye getiriyordu. Pazarcılar Ankara'da kaldıkları zaman zarfında bu «tatlıya bağlama» işi olmadı. Hele MSP'nin tekrar sert çıkışı, zaten ne yapacağını şaşırmış hariciyecileri daha da şaşırttı. MSP şöyle diyordu:

«Ortaklar, Türkiye'yi Batı Hristiyan potasında eritmek ihtimalini uzak görünce, Türkiye'ye sömürülecek bir müstemleke gözüyle bakmaya başlamıştır.»

MSP, Ortak Pazar'ın anlaşma tekliflerini ise «Yem borusu» olarak vasıflandırıyor, «Bu teşkilât dış ticaretimizi felç etmiştir.» diyordu.

MSP daha sonra şunları ilâve ediyordu:

«AET, Türkiye ile İslâm Alemi arasındaki siyâsi ve iktisâdî işbirliği anlaşmalarının kurulmasını önlemek için vaadlerde bulunmaktadır. Bu arada Ege ve Kıbrıs mevzularında Yunanistan'ı tutmuştur.»

Millî Gençlik
FİKİR . SANAT AKSİYON
Aylık dergi

Cumhurbaşkanı camilerdeki hoparlörle yayını beğenmedi

Korutürk: Mekanik sesler Allahla kul arasından çıkmalı

— Önce parazitler!...

Korutürk «Şeriat'a karşı değilim» dedi

Cumhurbaşkanı Fahri Korurk, Ankara'dan ziyadesiyle bezmiş, veya İstanbul'u aynı şekilde ziyadesiyle sevmiş olacak ki, yine İstanbul'a geldi. Korutürk bu defa Boğaz'da «yazlık» aramak yerine Süleymaniye Camii'ni ziyarete gitti. Selâtin camiiden içeri girerken ayağına terlik aradı, bulamayınca ayakkabısı ile yürüdü. Zaten namaz kılacak da değildi. Kubbeye, minbere, mihraba doğru baktı. Alâkalılardan bilgi aldı.

Korutürk bu arada verdiği bir beyanat ile etrafındakileri şaşırttı. **«Şeriat'a karşı hiç bir sözüm yok»** diyordu. Arkasından hemen ilâve ediyordu: **«Benim münakaşam şeriatçılık üzerine...»**

Böylece Korutürk kendisine «Şeriat düşmanı» diyenlere cevap vermiş oluyordu. Şeriat'ın değil, şeriatçıların düşmanıydı...

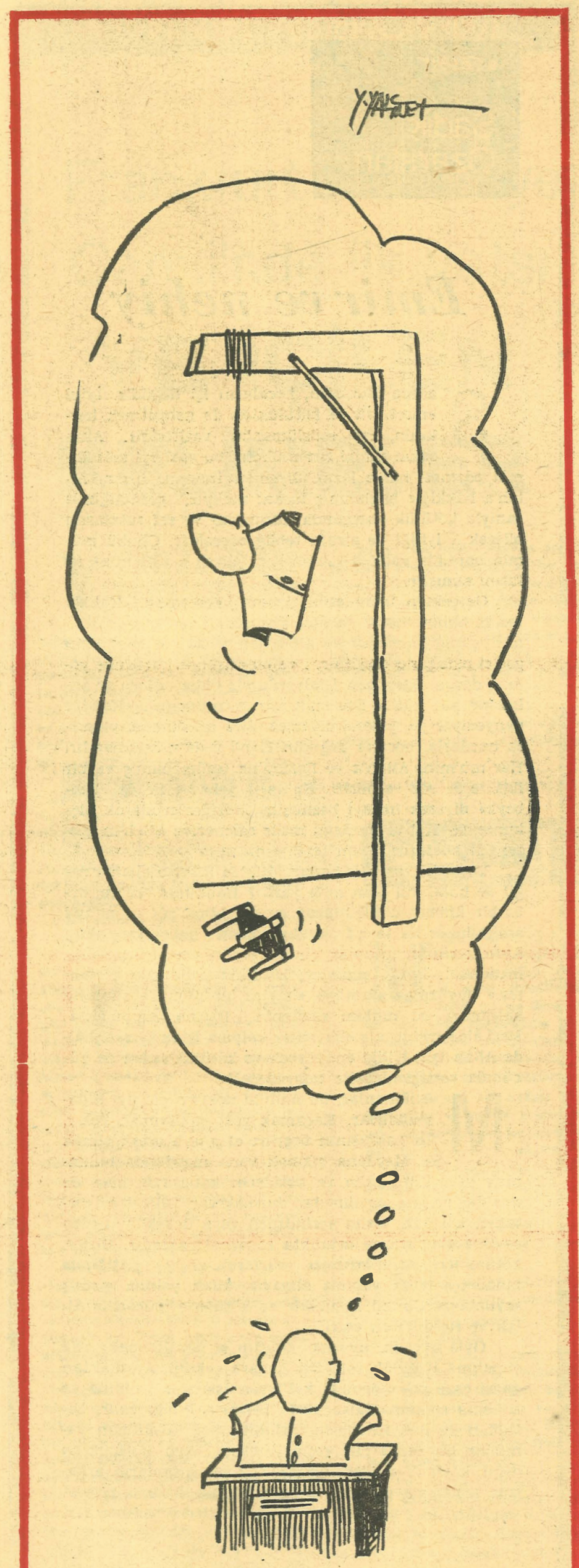

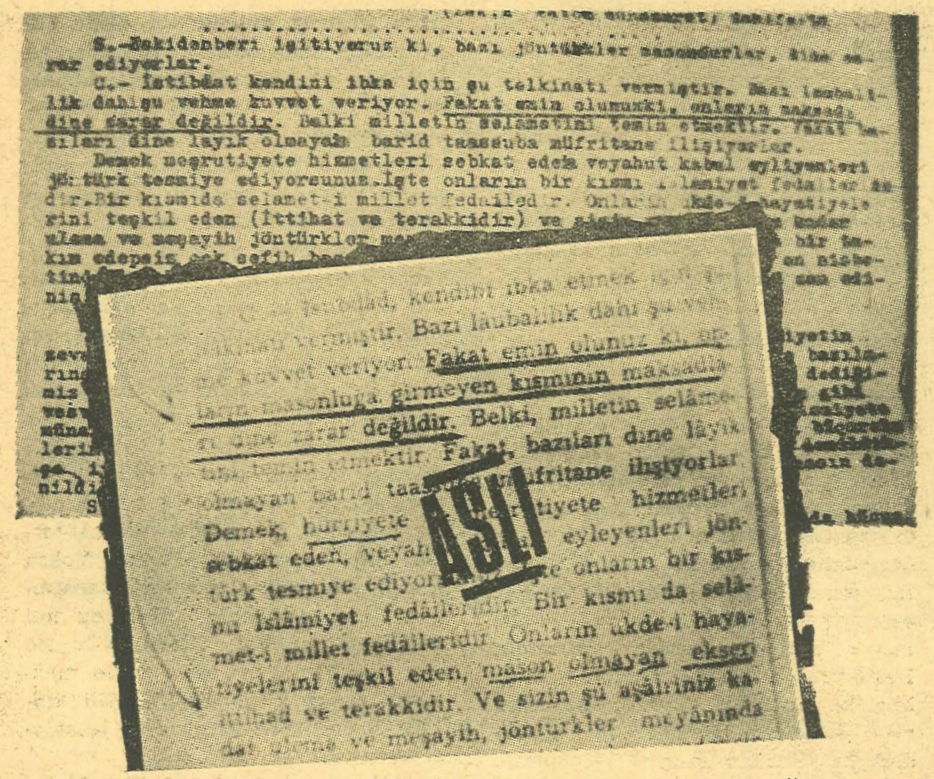

● *Risale-i Nur'un tahrif edilmiş nüshası ve aslı... Üstdeki Risale-i Nur sahifesi asıldır. Altta kalan ve altı çizili satırları olan daktilo edilmiş nüsha ise, masonlar lehine kasden tahrif edilmiş olandır.*

Masonlara halk rey versin diye...

RİSÂLE-İ NUR'U NASIL BOZDULAR

İsmail GÜLTEKİN
Yazıyor:

14 Ekim 1973 umûmî seçimlerine tahminen iki ay kalmıştı. Bir hayat-ı beşeriye yolculuğunda kader bizi muhterem bir zât ile buluşturdu. Buluşmamızda bir kaç kişi daha vardı. Yolculuk esnâsında hâzirûndan bir kardeş, muhterem zâta şu suali sordu: «Bu seçimlerde reyimizi hangi partiye vereceğiz?» Bu suali cevaplandırmak üzere, bahsi geçen ağabeyimiz cebinden daktilo edilmiş 6 sayfa tutarında bir broşör çıkardı. Broşür, Bediüzzaman merhûmun eserlerinden derlenmiş ve Türkiyenin bütün vilayetlerine gönderilmişti. Broşörü tanzim ederek tekşir edenlerin takdimi, evvelce neşredilen «Beyanât ve Tenvirler» risâlesine, bir «tetimme» ve bir «mebde» olarak neşrettiklerini yazmışlardı. Ben zaten derleme «Tenvirler» risalesine «tetimme» ve «mebde» olarak sunulan zikri geçen daktilo broşüründen, başlangıçta şüphelenmiştim. Çünkü, Tenvirler risâlesinin yine zikri geçen broşür gibi piyasaya sürüldüğünde, bildiğim kadarıyla itiraz etmiş, beğenmemiş ve kendi gücüme göre ikazda bulunmuştum.

Şimdi, mezkûr broşürle, eserin aslının nasıl olduğunu beraber kontrol edelim. Burada sadece değişen kısımlar arasında duracak ve eserin aslını kaynak göstereceğiz:

Eserin aslı: (Münazarât, Sinan matbaası - 1958 İstanbul) Kitabın 2 inci sahifesinde şu takdim var: «Şarktaki aşiretlerin suallerine cevap olarak hazırlanıp 1329 da neşredilen bu eser, bilâhere Müellif Bediüzzaman Said Nursi tarafından tekrar gözden geçirilerek neşredilmiştir.»

Broşür ve eserin aslı olan «Münazarât» risâlesinde aynen yer alan sual şu:

S — «Eskiden beri işitiyoruz ki, bazı Jöntürkler masondurlar, dine zarar ediyorlar?»

Broşürdeki cevapdan, masonluğun aleyhindeki kelimeler çıkarılarak verilen kısım ise şu şekilde:

C — «..... Fakat emin olunuz ki, onların maksadları dine zarar değildir.»

Yukarıda bahsi geçen 1958 İstanbul baskılı «Münazarât» risâlesinde ise broşüre girmiyen Masonluğun aleyhindeki kelimeler ve verilen cevap gerçekten dikkat çekici bir şekilde şöyle:

C — «..... Fakat emin olunuz ki, onların masonluğa girmiyen kısmının maksadları d i n e zarar değildir.»

Yine aynı sualin cevabı olarak, broşürden çıkartılan Masonluğun aleyhindeki kelimeler ise şu şekilde, BROŞÜRDE:

C — «..... Onların ukde-i hayatiyelerini teşkil eden ekseri ittihad ve terakkidir.»

«Münazarât» risalesinin 32 inci sahifesindeki aslı ise şöyle:

C — «Onların ukde-i hayatiyelerini teşkil eden, mason olmıyan ekseri ittihad terakkidir.»

Merhum müellif Bediüzzaman bahsi geçen «Münazarât» risâlesini 1958 senesinde gözden geçirerek neşrederken, «Münazarât» risâlesine yapmış olduğu ilaveyi de «Müna-

zarât» risalesinde açıkça belirtmeyi ihmal etmemiştir. Yukarıda ki açıklamalarımızı, «Münazarât» risâlesinin 32 inci sahifesinden kontrol edebilirsiniz. Şimdi Merhum Bediüzzaman'ın müellif olarak gözden geçirip 1958 senesinde neşretmiş olduğu «Münazarât» risâlesine yapmış olduğu ilâveden ve aynı kitabdan bir örnek verelim:

«Ve ey inkılâb softaları!» (1)

.....

..... (Haşiye)

---

(1) Sonradan ilâve edilmiştir. Münazarât, 1958 baskı. Sh. —41— Yani, bu sonradan yapılan ilâveden de anlıyoruz ki, Müellif Merhum Bediüzzaman, gözden geçirerek neşre hazırladığı eserlerine sonradan yapmış olduğu ilâveleri bizzat kendisi, eserlerinde açıkca yazarak belirtmiştir. Bununla beraber, Merhum Bediüzzaman'ın Masonluğun aleyhindeki cümleleri sadece «Münazarât» da geçen cümlelerden ibaret değildir. Bediüzzaman Merhumun hayatının sonlarına doğru yazdığı bir mektubunun haşiye kısmında şu açıklama var:

«Şimdi tahakkuk etti ki, millet, vatan ve İslâmiyete en dehşetli zarar veren komünistlik, masonluk, dinsizliktir.» (Beyanât ve Tenvirler S. 75)

Acaba, millete, vatan ve İslâmiyete en dehşetli zarar veren masonluk aleybindeki cümleler, zikri geçen broşürden, 1973 umûmi seçimlerinin arefesinde, ne maksadla çıkarıldı ve neyin karşılığında yapıldı, ve hangi kimseleri memnûn etmek için lüzum görüldü? Yaklaşan 1977 seçimleri için de aynı şeyler düşünülüyor mu?

Çıkarılan kelime ve ilâvelerin neşirlerin efkâr ve maksadına ne gibi yardımı olacağını, kitabı derleyip neşredenlere değil de bize soranlara, acizâne hatırlatıyorum ki:

Sizce, misâl olarak, «onların maksadları dine zarar değildir.» cümlesi ile.

«Onların masonluğa girmiyen kısmının, maksadları dine zarar değildir.» cümlesi, manâya tam bir değişiklik getirmiyor mu?

Ayrıca kıymet hükmünü başa alarak arzediyorum ki; **«Hayat-ı içtimaiye ve Siyasiyeye Dair Bir Kısım Beyanât ve Tenvirler» isimli kitabın Bediüzzaman Hazretlerinin ölümünden sonra neşredilmiş olanı, me'haz, tashih ve zaman bakımından usûlsüz ve hatâlıdır!...**

Biz diyoruz ve isbat ediyoruz ki: «Beyanât ve Tenvirler» risâlesinde «manâya kuvvet veren tashihler» dikkate alınmamış, bilâkis, tashihi yapılan yerine, yapılmıyan «zeyil» siz, ilâvesiz, iddiaya sebeb olan, zikri geçen mektup tercih edilmiş, aynı mektubun «Tenvirler ve Beyanât» risalesindeki takdim başlığı 106 ıncı sahifesinden çıkarılmıştır. Bu husus, 1957 baskılı «Konferans» risâlesinin 132 inci sahifesiyle karşılaştırarak mukayese ve tetkik edersek açıkça görürüz. Meselâ: «Manânın bozulmadığı iddia edilen Tenvirler risâlesinin 42 inci sahifesinde, konferansın 136 ıncı ve Tenvirler risâlesinin 106 ıncı sahifesinde yer alan, «Dörtyüz milyon kardeşin uhuvvetine ve milyarlar ecdadın mesleğine ehemmiyet verilmiyor, gibi bir manâ hükmediyor.» cümlesi, aynı mektub olduğu halde Tenvirler risâlesinin 42 inci sahifesinde yer alan mektubda yok. Tenvirler risâlesinin 106 ıncı sahifesinde tekrar neşredilen mektubun ise, takdim ve «zeyil» kısmı yok... Bir gövdeden, başı kesmek değişme değil midir? Hâşâ, yoksa manâya kuvvet vermek midir? Manâya kuvvet vermek için, tashih edilen mektubu mu dikkate alarak tercih edip neşretmek lâzım? Yoksa tashih edilmemiş, müellifi tarafından ilâve edilmemiş mektubu mu neşretmek? AYNI RİSALENİN 106 ıncı sahifesinden, zikri geçen mektubun başlık kısmı da ÇIKARILMIŞTIR? Biz acizâne diyoruz ve isbat ediyoruz ki:

«Hayat-ı içtimaiyye-i Siyasiye'ye Dâir Bir Kısım Beyanât ve Tenvirler» risalesi, gerek derleyenler ve gerekse neşredenler tarafından, hangi risâlelerden ve hangi eserlerden derlendiğine dair kaynak gösterilmediği için hatâlıdır. Halbuki Bediüzzaman Hazretleri eserlerinde, bahsedilen mevzu içinde bile sık sık ATIFLAR yaparak, okuyucuya çeşitli eserlerden mütemmim ve mufassal malûmâta sevkederek ve de manâyı kuvvetlendirerek yaptığı atıflarla KAYNAK gösterdiği, inkârı mümkün olmıyan mevsuk ve müsbit bir hakikattir!

Okuyucuya tashih edilenle, edilmiyen mektubun hangisi olduğu hakkında malûmât verilmediği için, ehl-i tahkik okuyucu haklı olarak tereddütte kalmış ve bu tereddütle alenî itirazların sebeb ve failî olmuşlardır. Aynı mektubun başlık kısmı ise mevzu ettiğimiz kitabın 106 ıncı sahifesinden çıkartılarak, «... Kime söylemiş, ne için söylemiş, ne makamda söylemiş?» kaide-i esasiyesi nazar-ı itibara alınmıyarak, tashih edileni ve tashih edilmiyeni dikkate alınmamış ve mektubun başlık kısmı çıkartılarak DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. Teşbihte hatâ olmasın, Bektaşinin yaptığı gibi, Kur'ân'dan bir âyet çıkarılsa O âyet değişmiş olmaz mı? Biz de acizâne makalemiz de, latince neşredilen iki kitabda yer alan mektublar arasındaki farkları ortaya koyduk. Hem bizim mevzu ve tenkidini yaptığımız Beyanât ve Tenvirler risalesini Bediüzzaman Hazretleri derleyip neşretmemiş ki, hatâ, hâşâ Bediüzzaman Hazretlerine ve muhkem eserlere sirâyet edebilsin. Hatâ, siyasetle meşgul olmadıklarını söyledikleri halde, siyaset ve seçim mevsimlerinde «Tenvirler» gibi risâle ve broşürleri Bediüzzaman Said Nursî ismiyle neşrederek bir siyasî partinin propagandasını yapanlara ve o muhterem ismin arkasında gizlenenlere aittir!

Kıymetli muharririmiz ve dâvâ kardeşimiz Mustafa Yazgan Bey'in yazısı elimize geçmediğinden neşredemedik. Okuyucularımızdan afv dileriz.

• TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

• TESBİT

Sadık Özarslan

Emir ve nehiy

Sadece hacıların, hocaların işi değildir. İyiyi emretmek ve kötülükten de nehyetmek herkesin, her müslüman'ın vazîfesidir. Akl-ı selîm sâhibi her mü'min, bu vazîfeyi asla ihmâl edemez; neme lâzım diyemez. İnanmış insan, Allah'a hakkiyle bağlanmış insan; maliyle, gerektiğinde caniyle kötülük karşısında durmasını ve saf tutmasını bilecek... iyiliği de etrafa tebliğ edecektir. Çünkü mümin bununla vazifeli kılınmıştır, çünkü o «Mü'min» sıfatını almıştır.

Gerçekten îman etmiş insan, gerçekten Hakk'a teslîm olmuş insan; şu fânî âleme imtihan için geldiğini düşünür, ömrünün ve Allah'dan başka herşeyin gelip geçici olduğunu düşünür... ve bu düşünce içerisinde yoluna devam eder, hep Allah yolunda gider. «Hocalar anlatıyor ya; kâfi.» demez hiçbir müslüman... «Hacılar nehyediyor ya, yeter.» diyemez. Zira müslüman, yalnızca hacılarla, hocalar değildir. Kendisi de müslümandır. Her mü'min, Allah'a ve Resûlü'ne teslîm olmuş ve bir ikisine de söz vermiştir. Kelime-i Şehadet ile de «Lebbeyk» diyerek imzayı basmıştır. Müslüman olarak hiçkimse, sözünü ve imzâsını inkâr edemez ve Allah'ın gösterdiği kurtarıcı yolun tersine gidemez.

Yaratılış gayemiz budur: Allah'a ibâdet. Allah'a değil de kula, kul olan neye yarar? Hâlıkımız bizlere; orta bir ümmet olduğumuzu, emr-i bilmâ'rûf ve nehy-i anilmünker ile tavzîf olunduğumuzu haber vermekte. Ayrıca: «Sizler insanlar içinden seçilmiş hayırlı bir ümmetsiniz... İyiliği emreder; kötülükten de sakındırırsınız.» buyurmak sûretiyle «hayırlı bir ümmet» sıfatiyle kalışımızı, bu mühim vazîfenin ifâsına bağlamakta. Herhâlde hiçbirimiz «hayırsız» kalmak istemeyiz. O hâlde Allah için iyiliği emredecek ve kötülüklerden de gücümüz yettiği nisbette nehyedeceğiz.

Müslümanlar, bu mühim noktayı çok iyi anlamalıdırlar. Kaçamak yok, saklanmak yok... İşi başkasının üzerine atıp aş'a ortak olmak yok. Meydana çıkmak var, meydanda bulunmak var. Kötülüğün ve kötülerin karşısında hem de sıra dağlar gibi sarsılmadan durmak var. Dikkat ediyorsanız; kötülük, bizim aczimizden veya ürkekliğimizden cesâret almakta ve ortalıkta at oynatmaktadır. Bizler, kötülüklere burunlarımızı sürterek geçip gittiğimiz müddetçe iyilik yapmış olmayız, Allah yoluna girmiş sayılmayız. Çünkü kötülükle ve kötülerle mücâdele Allah ve Resûlü'nün emri...

Öyle uyuşuk, uyuşuk oturup el oğuşturmak: «Ne yapalım? Kötülük çok. Bir kenara çekilip oturmaktan gayri çare yok.» demek; kat'iyyen İslâm'ın rûhuna ve âdâbına sığmaz. Kalkacaksın ayağa... İyiliği emir, kötülüğü de nehyedeceksin. Muhitindeki kötülüğün yanından bir hırsız gibi geçmeyeceksin. Sen, kötülükten değil, kötülük senden korkacak. Kötü insanların arkasını sıvazlamayacaksın. Onlara hâlinle, kâlinle cesâret ve değer vermeyeceksin... Dâima iyilerle beraber olacak... iyilerle el ele verip kötüleri mağlûb etmek için çalışacaksın. Hâsıl-ı kelâm; sen, iyi olmakla ve iyiliği yaşatmakla mükellefsin. Unutma!

ALMANYA İNTİBALARIM

Kadir Mısıroğlu 15

Frankfurt Hamidiye Camii'nde ilk yatsı

VE İÇİLEN KELİMELER

● *Almanya komünistlerin fink attıkları bir memleket. Gün geçmiyor ki, Türkiye'den gitme kızıllar işçilerimizin zihinlerini bulandırmasın. Onlar batıl için harıl harıl çalışıyorlar. Müslüman'a uyumak yakışır mı?*

Yatsı namazını Frankfurt'da «Hamidiye» adıyla anılan câmii şerifte kıldıktan sonra toplantı ve Kur'an-ı Kerim dersleri için kullanılan odaya geçildi. Cemaatten bir kısmı büyük bir alâka ile âdetâ bir sohbet imkânı ihdas için mes'eleler ortaya atıyor diğer bir kısmı ise yorgunluğumu ileri sürerek rahatsız edilmememi istiyorlardı. Bu iki arzuyu telif için kendilerine yorgun olmadığımı söyledim ve:

«— İnsanlar, ya bu âlemde ve yahut da öteki âlemde yorulmaktan birini tercih etmek mecburiyetindedirler. Zira burada yorulmayanı öbür taraftа yoracaklardır. Öbür taraftaki yorgunluktan kurtulabilmek de buradaki yorgunluğun Hakk adına olmasına bağlıdır.

Dinlenmeye gelince inşallah mezarda dinlenecek çok vaktimiz olacaktır. Biz -hâlihazır durum itibariyle- mağlûp bir dâvâyı müdafaa etmekteyiz. Cemaatimiz bir kış uykusundan uyanmanın ilk neşv-ü nemâsı gibi henüz kendine gelmeye başlamıştır. Böyle bir zamanda çok çalışmaya mecburuz. Dâvâsı olmayan kimseler kadar yer içer uyur gezer ve istirahat edersek bu hâl, bizim İslâmî hakikatleri anlamadığımıza ve onlara bağlanmadığımıza delâlet eder. Bilâkis, İslâm'ı dâvâ ediyor tarzında gözükmemize rağmen -fiilen- dâvâsızlar seviyesine düşmüş oluruz. Allah'a ve âhirete inanmayan komünistlerin kendi bâtıl fikirleri için sırasında ölüme kadar varan fedakârlıkları bize bir ders ve ibret olmalıdır.

Mü'minin, -kalbi Hakk'a merbut olmasından dolayı- her ameli hayırdır. Çünkü hayatının yöneldiği umûmi gâye, Cenab-ı Hakk'ın rızasını kazanmak ve O'nun emirlerinin gâlip gelmesini sağlamaya çalışmaktır. Bu umûmî gâyeye -dolayısıyla- yardımcı olduğundan bütün fiilleri hayır ve binâenaleyh sevabı müstelzimdir. Bu itibarla onun ayağına bu hak yolda bir diken batsa bu, elbette ki, mükâfaatsız kalmıyacaktır. O halde bizim mücâdelemizde karşılaştığımız cefalar bile binnetice sefaya inkılâb edeceğinden bizim için çekinecek bir şey yoktur. Solcular inanmadıkları Âhirette hiç bir mükâfaat ve karşılığını görmiyecekleri fedâkârlıklara girişmekten ictinab etmezlerken bizim nasıl olmamız lâzım geleceğini varıp kendiniz hesab edin...»

Bu minvâl üzere uzayan konuşma ister istemez kısa bir sohbet havasına dönüşmüştür. Konuşurken, karşımda müeddeb bir sûrette dinleyen işçilerimizin yüzlerini dikkatle takip ediyordum. Câmii şerifin imamlığını yapan Zâhid Özdemir, kızıla çalan sakalı ve zayıf çekik yüzüyle Horasan'dan Anadolu'ya gelen ilk mânâ erlerini tedâvi ettiriyordu. Gençler ise, onun etrafındaki âteşin mücâhid ve müridler gibi görünüyorlardı yarım diz üzerine ve kucak kucağa oturmuş sözlerimin büyük bir dikkatle dinliyorlardı. Bu halleriyle -sevk-i kederle- maddi rızık bahânesiyle sürüklendikleri bu küfür diyârında, asıl büyük manevi rızık ve nasiplere namzed kılındıklarını hissediyordum. Burada iman ve İslâm adına atacakları mütevâzi adımlar, kimbilir istikbâlde kaderin takdir edeceği ne büyük bir bereket ve gelişmeye mazhar olacaktı. Câmileri İslâm'ın gizli ve zayıf olduğu devirlerdeki izbe toplantı yerlerini andırıyordu. Aşağı yukarı tamamen yeraltındaydı. Bu bodrum katından ibâretti ki, nereden nasıl havalandırıldığını anlamak pek de mümkün olmuyordu. Bu hâl, onların iman ve İslâm gayretlerini ne güç şartlar altında kuvveden fiile çıkarabildiklerini gösteriyordu. Kelimelerimi dinlemiyor, âdetâ içiyorlardı.

(Devamı var)

İslâm

Devlet

Mülkiye'deki (Siyasal Bilgiler Fakültesi) tahsilimiz esnasında yeni tesis olunan «Siyasal Bilim» adlı kürsünün hocası bir doçentti. Şimdilerde Profesör oldu. İyi - kötü bir de ders kitabı vardı. Bir baştan bir başa «Batı kaynakları» na istinad ediyordu. İçinde «öz» ümüze âid satırlarına yekûnu parmak hesabına vurulacak kadar mahduttu. Başbaşa kaldığımız bir sohbette, hocaya sordum:

— Hocam, bu siyâset kelimesidir ki, şarkındır. Böyleyken ve ayrıca mâruf devlet adamlarımız pek çok, «Siyâsetnâme» ler kaleme almış iken, niçin hep Batı'dan aktarmalar yaptınız?

Hoca karşımda bir taraftan demleniyordu. Bu sebeple mi bilmem, tahmin etmediğim derecede samimi itiraf etti:

— Ben İngilizce biliyorum. Biraz da fransızca ve almanca.. Eski yazıdan anlamam. Osmanlıca, arapça, farsca bilmem..

— Yani, dedim, Nizam-ül-mülk'ün Siyâsetnâmesinden bahsederken bunun aslını tetkik edemediniz.

İtirafını noktaladı:

— Maalesef!.

Zamanımızda ilmin, yerli ilmin haysiyeti işte bu kadardır. Hocası budur, talebesi de bizler!... Bizim olan her hususdan habersiz, kökünden kopuk, özünden uzak, Batı'ya yamanmış, Batı'nın mefhumlarıyla düşünen nesil... Siyâset ne, bu ilim sahasının muhtevasına dahil hakiki mânâlarıyla «mefhumlar» neler; bihaberiz.

Bir hâtıra ile malûmu tekrardan maksadım şu: Son zamanların mahiyeti lâstik gibi sündürülür olmuş mefhumlarından birisi «devlet» dir. Nedir, ne değildir, dilinden düşürmeyenlerin gevelerken kasteddikleri nedir? Körlerin fili sanki..

Bir cümleyle devlete dair tarif yaparken, «cemiyetin billûrlaşmış zihniyetinin müeyyide kazanmış teşkilâtlanması» dersek, bilmem yenilmiş olur muyuz?

Ayrıca «cemiyet» de değil, «cemaat'in» demek, bana daha makûl görünüyor. Cemaatin sahip olduğu zihniyetin müeyyideleriyle birlikte eksiksiz teşkilâtlanması.. Yani, müesseseleşmesi...

Bilhassa «cemaat» tabirini kullanıyorum; İslâm cemaatinin (bakınız burada İslâm Milleti'nin demek de mümkündür.) sahib olduğu zihniyetin teşkilâtlanması, yani, müesseseleşmesi neticesi «İslâm Devleti»nin olacağını işaretlemek için..

«Cemaatin zihniyeti» ifadesinin muhtevasında iktisâdî, ictimaî, kültürel, hukukî her husus bulunur. İktisadî, ictimaî, kültürel, hukukî görüşü olmayan insan cemiyetleri cemaat değil, (şimdikilerin pek sık kullandıkları tabirle) «yığın» dır.

Yığınların ise devleti olmaz.

Onların devleti «ithal» dir. Ya bizzat, biçarelikelerinden davetiye çıkarırlar, yahut, yabancı zihniyet zorbalıkla gelip oturur. İthal devletin tahakküm ettiği ülkenin adı «müstemleke» dir. Yeni tabiriyle «sömürge.»

Pek tabii, «ithal devletin» getirip diktiği, iktisadi, kültürel ictimaî, hukukî, bütün müesseseleri de yabancıdır.

Burada bir hususa daha işaretle yazımızı noktalayalım:

Bazen, bir avuç güya münevver yığın, «yığındıkları» icabı cemaat - millet'e rağmen, cemaat - millet'in zihniyetine duydukları kin ve gayz ile yabancıdan «devlet ithal» ederler. Sonra da bunu muhafaza için yapmadıkları şaklabanlık kalmaz!

Eh, ne de olsa «eserlerini» (!) korumak vazifeleridir.

Y. YALÇINER

KIBRIS
HAREKATININ PERDE ARKASI
Yeşevizâde

Yahudi'nin dostu
sözde hasım iki isim:

Karamanlis ve Eco!

● *İşte yahudinin dostu ancak birbirlerine hasım bilinen iki şahıs Karamanlis ve Ecevit.*

13

Karamanlis, bir yahudi mutemedidir. Paris'de bulunduğu yıllarda Yahudilerle sıkı irtibatta bulunup, kendisini bugün için yetiştirmiştir. Onun hakkında, meşhur yahudi Amerikan gazetecisi Sulzberger iltifatkâr konuşuyor:

«Karamanlis'in çok yakın dostu olan Sulzberger: Karamanlis son derece akıllı ve mantıklı bir devlet adamıdır.»

Bu Sulzberger'in, Kissinger - Karamanlis - «Karaoğlan» üçlüsünün de aynı zamanda sıkı dostu olması câlib-i dikkat değil mi? Karamanlis için kullandığı sözlerin benzerini Ecevit için de söylüyor, (Bülent Ecevit, tanıdığım devlet adamları içinde en akıllılarından biri) ve Kissinger için aynı iltifatları tekrar ediyor. Bizi çok düşündüğünden ve iyiliğimizi istediğinden olacak (!), Türk - Yunan dostluğunun gerçekleşmesini de ayrıca arzu ediyor.

«Kıbrıs olayları yüzünden hakkımızda yapılan yayınlar konusundaki görüşünü sorduğumuz zaman şunları söylüyor: «Birçok Avrupa devletlerinin Dışişleri Bakanlarının beyanatlarına baktıkça Kissinger gibi akıllı birine sahib olduğumuz için nekadar şanslı sayılmak gerektiğini görüyorum.»

Kissinger'in özel dostu olan Sulzberger: «Başkan Ford'la görüşdüğüm zaman kendisine sorduğum ilk sual, Kissinger'i tutup tutmayacağına dairdi. Böyle bir değişimin bahis konusu olmayacağım söyledi.»

(.....)

Yunanistan'la Türkiye arasındaki ilişkilerin normale dönmesi konusundaki sorumuzu Sulzberger şöyle cevablandırdı: «Her iki ülkenin basınına büyük görev düşüyor. Şu sırada kışkırtıcı ve abartmalı yayından titizlikle kaçınmalı. Yunanistan'ın zedelenen egosunu düşünerek hareket etmek her iki tarafın çıkarları bakımından şarttır.»

Karamanlis'in bir başka dostu, Yahudi Eric Rouleau bize, onun fikriyatça bünyesini ortaya koyacak bazı ipuçları veriyor.

«Yunan önderi (Karamanlis), 10 Temmuz günü, yani Yunanistan'a çağırılmadan sadece iki hafta evvel, kendisiyle yaptığımız görüşme sırasında, Portekiz tecrübesine olan hayranlığını saklamıyordu. Onu, bilhassa, Lizbon'a müşahid olarak gönderdiği ve halen Haberlerle Vazifeli Devlet Vekili olan Panayotis Lambrias sayesinde yakından tetkik etmişti.»

Buna göre, Yahudi Mutemedi Karamanlis, başvekil «bombardıman» edilir edilmez hemen Yahudi nizamının kökleşmesi, gelişmesi için çalışmaya başlamıştır. Onun icraatını kısaca aşağıdaki vesikalardan öğrenebiliriz:

«Karamanlis, Ordu'nun 'sertler'ine meydan okumaktan korkmadı. Hükümetinin kapılarını, meşhur mukavemetçilere sonuna kadar açtı. Kabinenin 20 âzâsının, askeri rejim sırasında polisle başı derde girmişdi. Bunlardan 11'i mahpus yattı. En az biri -Heidelberg'den dönen Prof. Manakis- 'tedhiş' faaliyetlerine fiilen katıldı. Diğer taraftan, geçen ağustosta su yüzüne çıkan Donanma Komplosunun dört elebaşısı -Averof, Aposkitis, Stratos ve Amiral Mineos- vekillik ettiler.

Yunanistan'ın her iki komünist partisi de -hususen 'dahili' denenivekillik elde etmemelerine rağmen Sukut-u hayale uğramış değiller.

(.....)

... Dahili Komünist Partisi, hükümetin sinesinde birkaç dosta -bunlar, hükümete, partinin idarecilerine danıştıktan sonra girdiler- sahib olup cuma günü, Karamanlis'i tam olarak desteklemeye karar verdi. (.....) Daha evvel Komünist partisinden istifa etmiş olup kendisini 'müstakil Marksçı' olarak tavsif eden Mikis Teodorakis'e de bir vekâlet teklif edildiyse de henüz kabul etmedi.

(.....)

«Hemen hemen bütün siyasi mevkuflar -ekseriyeti komünist- sonunda, cuma günü serbest bırakıldılar.» (1)

«21 Nisan 1967 darbesinden sonra menedilen Yunan müfrit sol partisi EDA - Birleşik Demokratik Sol - 12 Ağustos günü resmen yeniden kuruldu.

(.....)

«İliyu (EDA'nın önderi), Ağustos 1968'de Çekoslovakya'nın Sovyet

---

ortadoğu/dan • SAİD SAMİL

ORTADOĞU'DA AMERİKA

Bu muhteva, ne savaş boyu İngilizler'in Araplar'a verdikleri vaadlere, ne tahkik heyetlerinin devlet başkanlarına yaptıkları tavsiyelere, ne de mandayı tevcih eden Cemiyet-i Akvam'ın bizzat kurduş prensiplerine uymaktadır. Bu iddiamızı tevsik için bu berâtın metninden bir kaç madde arzedelim:

Madde 1 — Mandater millet, sahibolduğu mandanın durumu dâhilinde kanun vaz'ına ve lüzum gördüğü takdirde her türlü idari tedbir almaya mutlak şekilde selâhiyettardır.

Madde 2 — Bu metnin ön kararında tesbit edildiği veçhile yahudilere has olarak kurulacak milli yurdun temini bakımından siyâsi, idâri ve iktisâdi her türlü durumlarda olduğu gibi aynı şekilde Filistin'de yaşayanlar arasında ırki ve dini fark gözetilmeksizin muhtar olan bütün müesseselerin inkişafından dini ve milli hukukların himâyesinden mandater millet mes'uddür.

Madde 4 — Filistin yahudi halkının menâfii icâbı ve teessüs edecek yahudi yurduyla alâkalı içtimâi, iktisâdi ve benzer mevzular üzerinde Filistin idâresine yardım etmek ve kolaylaştırıcı işbirliği yapmak üzere kurulan yahudi teşekkülü resmi olarak tanınacaktır. Bu teşekkül her vakit hükümetin kontrolünde bulunmak ve işbirliği yapmak sûretiyle memleketin inkişâfına yardımcı olacaktır.

Önceden yapılmış bir takdir ile işbu teşekkülü kurmuş olan Siyon Konseyi kendi bünyevi yasası ve çalışma uslûbu ile mandater millet tarafından itibar edilir bir durum iktisab edinceye kadar lüzum icabı kurulmuş olan bu teşekkül hukuken tanınmış olarak kalacaktır. Siyon Konseyi Britanya hükümetiyle temas halinde milli yahudi yurdunun kurulmasıyla alâkadar bilumum yahudilerin yardımını tahakkuk ettirmek için gereken her türlü tedbirin alınmasını ihmâl etmiyecektir.

Madde 6 — Filistin hükûmeti yahudi olmayan diğer cemiyetlerin hukuki durumuna zarar iras etmeden yahudi muhâceretini uygun şartlar dâhilinde ve 4. maddede görüldüğü gibi yahudi teşkilâtı ile hemâhenk iskan ameliyesi kolaylaştırılacak ve tacil edilecektir. Umûmiyetle bu iskân zirai arazide ve fevkalâde ahvâlde mesâlih-i umûmiyeye tahsis edilmiş gayrı mezru arazide yapılacaktır.

Madde 7 — Filistin hükûmeti bir tabiyet kanunu nu neşretmeğe mecburdur. Bu kanunun metni devamlı ikamet hâlinde olan yahudilere kolaylıkla bu memleketin tabiiyetini iktisap hakkını vermelidir.

Madde 22 — İngilizce Arapça ve Hepraikçe Filistin'in resmi dilleridir. Para ve pullarda mevcud Arapça ifâde ve yazılar derhal Hebrocaya tercüme edilecektir. Nitekim Hebroca yapılmış hususat da Arapça olarak tekrar ifâde edilir.»

İfâde ve uslûp bakımından bu yazının üzerinde durup maddelerini derinleştirenler için tarihi ehemmiyeti hâiz olan bu resmi metnin bir yahudinin kaleminden çıktığını tesbit asla müşkil değildir. Bunun sebebi Birinci Dünya Harbi'nin sonlarında -şimdi bir Amerikalı ile bir yahudiyi birbirinden temyiz nasıl kabil değilse- o zaman için de bir İngiliz'le bir yahudiyi ayırdetmek o derecede müşküldü.

(Devamı var)

Birlikleri tarafından istilâsını müteakiben Yunan Komünist Partisi içindeki bir hizipleşmeden doğan ve dahili denen temayüle mensupdur.» (2)

Karamanlis, bilahare, bütün yahudici kuvvetlerin destek ve yardımıyla Yunanistan'ı umumi seçimlere götürecek ve afyonlanmış halkın reyleriyle seçimleri kazanarak yeniden «seçilmiş» başvekil olacaktır. Aşağıdaki satırlar onun iktidara oturtulmasından sonraki siyasî vasatı tasvir ediyorlar:

«Sağ, bütünüyle artık 1967 hükümet darbesinden evvelki gibi faal ve mütecanis bir kuvvet teşkil etmiyor. Biraz daha burjuvalaşarak daha liberal oldu ve sadece emniyet değil, her sahada terakki peşinde olan yeni içtimai tabakalara yayıldı. Bu siyasi aile, artık 'viscéral' bir komünist aleyhtarlığı kompleksinden kurtulmuş bulunuyor, fakat asayiş, istikrar ve dahili sulh endişelerine her zaman yine sahib.

(.....)

«Andre Papandreu, eski Merkez Birliği'nin âzâları olan taraftarânını kat'i olarak solda yer alan bir fırkaya yöneltmeye hazırlanıyor.

«Bu sol kamptadır ki, 'fazlalık' en aşikâr. Birçok teşekkül mukavemetten olduğunu söylüyor. Yunan usulü bir nev'i 'Sosyal Demokrasi'yi benimseyip, 'travalliste' tipte bir parti kurmaya çalışıyor. Bu, daha başkaları arasında G. Mangakis, G. Milonaj, J. Pezmazoğlu, Protopapas gibi şahsiyetlerin temayülüdür. Bu kümeler bir 'yeni sol' meydana getiriyorlar.

– BİTTİ –

(1) Eric Rouleau: «S'opposant au clan dur des militaires, M. Karamanlis a formé le gouvernement le plus représentatif que la Grece ait jamais connu», «Le Monde», 28 — 29/7/1974, p. 2

(2) «Le Monde», 14/8/1974, p. 4

OTO MAZOT

BİLUMUM MAZOT POMPA AYARI VE YEDEKLERİ

Pangaltı, Dolapdere Cad. 178-180
Tel.: 47 14 64 İSTANBUL

• GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin EŞ

20. asrın «Ataput»u can verdi!

Dünyadaki her dört insandan birisinin resmen putu ve 900 milyona yaklaşan dev bir ülkenin tek hâkimi olan Mao Zetung'la boy ölçüşebilecek başka hangi çağdaş put vardır ki?...

Bundan bir kaç sene önce bir fransız gazetecisine verdiği beyanatta Mao bizzat kendisi, putlaştırıldığını itiraf ve bu hali memnuniyetle kabul ettiğini şu şekilde tevil ve izah eylemişti: «Putlaştırılmamış olsaydım, ayakta duramazdım. Nitekim, Kruşçef kendisini putlaştırmadığı için yıkıldı.»

Kendisine kaba kuvvetle zebûn kıldığı insan kitlesinin korkunç azameti karşısında modern asırda kim onunla boy ölçüşebilir ki, ona değil de başkasına «ataput» diyelimdi.

Müslümanların, Yüce Resul'ün mübarek ismi anıldığında veya Amerikalıların da milli marşları çalınırken sağ ellerini göğüsleri üzerine götürmeleri misali 900 milyonluk bir meçhuller diyarı olan Çin'de de işbu koca putun resmi, büstü, heykelleri, yaldızlı profilleri ve isminin yazılı olduğu ta-çe-pao (duvar gazetesi) lar karşısında yüzmilyonlarca insan sağ ellerini göğüsleri üzerine bastırarak, boyunları bükük, hayat hakları elinde olduğu zannedilen seksenlik vücudun karşısında derin bir huşû ve teslimiyet edâsı ile duruyorlardı ki, yaman bir komünist zâlimi olmaktan öteye hiç bir orijinalitesi olmayan bu kişinin putlaştırıldığına yüzmilyonların bu teslimiyeti dahi şahittir.

Hergün sabahları yüzbinlerce, milyonlarca kişilik ordu birlikleri veya işçi taburları yeni güne bu ataput'a tapınarak başlarlar. Ellerinde Mao'nun küçük kızıl kitabı ve bir asker komutu:

«— Kızıl kitap, sayfa otuziki, hazır ol!»

Karınlar çekik, göğüsler ilerde, çekik gözler kitab üzerinde, huşû ile... Kalabalığı bir kılıç gibi yalayarak geçen bir çatlak sesin okuduklarını kendi ellerindeki kitabtan takib ederler.

Ataput Mao cenapları bir mevzuda kanaat mi değiştirdi? Evvelki fikirde olup da, yeni durumdan haberdâr olamıyanlar veya tam bir kölelikle, paryalık edâsıyla, bir çanakyalayıcılık ruhu içinde yeni duruma itaat etmeyenler veya ayak uydurmakta gecikenler (Mao müstesna), derhâl «küstah halk düşmanı!» oluverir. Ataput'un sözlerine karşı çıkan kitleler mevzubahs olursa, bunlar «aldatılmış kitleler» dir. Ayak direyenler komünist parti teşkilâtındalar ise, nakarat mahâneli tüfeği ateşe başlar: «Kahrolsun parti komitesi!. Ayaklanma kanunîdir! Ebedi ihtilâl!. Sürekli ihtilâl!..»

Mao'nun Çang Kay Şek'e karşısında ağır bir yenilgi almasından ve bütün umutlarının sarsılmasından sonra; beklenilmeyen bir anda Çang'ın ordularını hezimete uğratan eski müdafaa bakanı Lin da Mao'ya karşı çıkar çıkmaz hemen «küstah, halk düşmanı!» olmamış mıydı?

«Çin Kültür ihtilâlinin iç yüzü» isimli bir kitab yazmış olan Rus yazarı A. Jelohovtsev'in tesbitlerine göre, yüzbinler, milyonlar hep aynı tapınma tavırları içinde hergün, her an Mao'nun kendilerini murakabe ettiklerinin psikolojik baskısı altındadırlar. Onun için de bu uyuşturulmuş kitlenin söz hürriyeti sadece kendilerine telkin olunanları tekrar etmekten başka bir şey değildir. Her işe başlarken,

«Dümensiz gemi olmaz, bizim dümenimiz Mao'dur.»

«Mao bizim güneşimizdir» gibi şarkılar dillerinde, gizli alay ve nefret dolu çekik gözlerin ızdıraplı bakışlarıyla tersleşen «Zafer, zafer, zafer! Yaşasın ebedi şefimiz! Önderimiz, büyük kurtarıcımız Mao» nâraları ve bu kölelik ve tiranlığın hortlayışına karşı koymak isteyenler üzerine ise, ağızlar dolusu bir gülgüle... «Kara haydutlara ölüm!...»

Ve, kültür ihtilâli...

Mao'nun gerçekleştirdiği en büyük ve daha doğrusu en çılgın inkılâb muhakkak ki kültür inkılâbıdır ve binlerce yıllık Çin tarih ve medeniyetinden geriye her ne kaldıysa hepsini komünist düşüncenin süzgecinden geçirip ona göre bir vaziyet takınılmıştır.

Yukarıda adından bahsettiğim Rus yazarı kitabında bunları şöyle anlatır:

Üzeri resimlerle süslü bir fincan mı?.

— Derebeylik fincanı, bu.. Şrrrak yere!

Çiçeklerle süslü bir fincan mı?

— Küçük burjuva işi, bu... Şrrrak yere!.

Evde kedi bulundurmak, burjuva adeti!. Saç tuvaleti bile önemli... Saçları düzgünce tarayıp ayırmak mı?

— Alçak herif, sen Mao devrinde yaşadığını unutuyor musun? Kan içici burjuva, pis döneki...

Güneş gözlüğü mü taktınız?

— Kahrolsun burjuva güneş gözlüğü takma alışkanlığı!.

Bir kitabevinde komünizme ters bir kitab mı bulundu...

— Kahrolsun gerici kitap ticareti.. Kitabevlerini Mao'nun fikirlerinin kalesi haline getirelim!

Ve duvarlarda kocaman yazılarla «Büyük kurtarıcı, ebedi şef, ulusun yol göstericisi Mao bize uyanıklığı ve ekonomiyi öğretir» gibi sloganlar.. Ve, bulunan her meydanda göze çarpan her duvarda, her köşe başında sizi mutlaka birisi bekliyordur. Bu, Mao'nun büstüdür, heykelidir, altın yaldızlı huzmeler saçıyormuşcasına ışıklar içine gömülmüş bir Mao kellesidir!.

Zannedersiniz ki, Mao'ya nisbetle daha küçük çaplı başka ataputların memleketindesiniz!

Evet, işte bu böyle bir ataput öldü, böyle bir put devrildi. Ve geçen ay dünya tarihinin en korkunç depremlerinden birine sahne olan ve bir milyona yakın insanın ölümüyle neticelenen Çin'de, o felâket dahi bu devi uyandıramadı ama; bu beriki ikinci deprem, bir tek kişinin, put kişinin, mitos'un ölümüyle belki çok şeyleri değiştirebilecektir.

Eğer büyüklük illâ da maddi şeylerle tesbit ve tayin edilecekse Mao gerçekten cüsse bakımından da, zulüm bakımından da, putluk bakımından da, komünistlik bakımından da, ülkesine maddi alanda yaptığı hizmetler açsından da emsaline ender rastlanan bir büyüktür. Ama geride bir koca leş veya bir kutu içine doldurulup ülkenin her bir tarafına serpilecek bir avuç külden gayri gerçek insani değerler açısından, hakikat tarihine ne bırakabilmiştir?

Yalvarmak rica etmek hepsi boşuna... Camisinin de duvarı yıkılan Şerafeddin'in na'şını çöp kamyonu alıp götürüyor

ŞERAFEDDİN TÜRBESİNİ DİNAMİTLE YIKIYORLAR

13

Birgün Şerefeddin Caminin bitişiğindeki Şerefeddin Türbesinin yıkımına başlanmıştı. Fahreddin Paşa'nın emir ve kumandasıyla kazmalar ve kürekler faaliyete geçmişti. Bu Selçuklu devrinin mahrutî kümbetli türbesi sanki yekpareleşmiş ve kayalaşmıştı.

Ben eski eser cellâdının gölgesi olmuştum. Onu takip ediyordum.

Selçuklu devrinin birçok kümbetleri Türklerce muhterem tutulan çadır biçiminde (mahrutî) idi. Bu türbelerin iç içe iki kubbesi vardı. Alt katlarında cenazelik denilen kısım bulunuyordu. Bu bodrumun kapısı ayrı yerden başka semte açılırdı. Cenazeler buradaki ızgaralar üzerine konurdu. Bunun üstündeki kata başka kapıdan girilirdi. Buraya aşağıdakilerin sayısınca sanduka yapılırdı. Bu sandukaların çoğu kitabeli çinilerle süslüydü. Buraya alt kattan bir pencere açılırdı. Bu katlar aynı zamanda bir mescid gibiydi. Hepsinin mihrapları vardı. Bu mihraplarda alçı şekillerle süslenmekte idi. İşte bu türbe de öyleydi. Sonradan yenilenen Şerafeddin Câmiinden buraya bir de kapı vardı. Bir ara kütüphane gibi kullanılmış olacak ki, dış yüzünde «*Fiha kütübün hayyimeh*» âyeti okunurdu.

Korkunç yıkım işi devam ediyordu. Mahrutî kubbe erimiş, ikinci ve mescid kısmı yok olmuştu. Yıkım devam ederken Selçuk türbe mimarisinin o vakte kadar bilinmeyen bir hususiyeti ortaya çıkmıştır. Cenazeliğe konan cesetlerin neşredecekleri kötü kokuları dışarıya atmak için mimar tâ bodrum kattan itibaren hamam tüfekleri tarzında hava delikleri yapmıştı. Bu delikler bütün duvar içinden kümbedin üstüne kadar devam ediyordu. Bunları gördüm ve paşaya da gösterdim. Dinamitle devam eden yıkma işi bodrum kata gelmişti. Şerefeddin'in tabutu göründü. İçinde na'şı vardı. Belediyeciler çöp arabasıyla bu büyük Selçuklunun naaşını alarak bir çukura götürüp attılar.

Ben yıkım işi başlarken paşadan rica etmiştim:

«— *Paşam bu türbe Konya'nın en eski Selçuk eserlerindendir. Câmiin ilk bânisidir. Câmi yıkılmıyacağına göre bu türbe de yıkılmasın!*»

Fakat ona kimse mani olamazdı. Bu türbe câmiinden koparılarak yıkıldı yok edildi. Bu ameliye devam ederken câmiin dışarıya çıkık olan mihrap kısmının doğu tarafı da kısmen yıkılmıştı. Burası sonradan yapıldı. Bir gözeme gibi her göze batar. Şimdi burası geniş bir meydan halindedir. Şerefeddin Câmii'ne bakanlar bu cinâyeti câmiin yenilenen duvar parçasında açıkça görürler. Bu parça bu cinayeti ebedlere kadar haykıracaktır. Yapanlara lânet ettirecektir.

Sizi arıyoruz...

(Baştarafı Sayfa 2 de)

kırköy, 8554/Karakoçan, 360/Konya, 161/Konya, 160/Gar - Ankara, 365/Erenköy - İstanbul, 34/Fatih, 1026/Konya, 12532/Bursa, 42/Bozüyük, 6255/Akhisar, 7621/Esentepe - Eskişehir, 5259/İstinye, 5270/Koğukçınar - Bursa, 10166/Beykoz, 10495/Ilıca, 10502 Orhangazi, 10505/Şirinevler - İst. Bahçelievler, 10506/Ümraniye, 8558/Konya, 8579/Niksar, 8573/Kadıköy, 9737/Eskişehir - Gar, 9740/Cihanbeyli, 9885/Konya, 9887/Buca, 9894/Yenişehir - Bursa, 11619/Konya, 11630/Ilıca, 11643/Gemlik, 11645/Devrek, 10760/Karaman, 10748/Sandıklı, 10749/Sandıklı, 10740/Muratpaşa, 11649/Zile, 11623/Konya, 12535/Aşkale, 12539/Köprübaşı - Eskişehir, 12389/İstanbul, 12696/Eşme, 12697/Kastamonu, 12901/Erzurum Çarşı, 12914/Eskişehir, 10779/Eskişehir, 10777/Adliye Sarayı Konya, 10770/Kepsut, 12227/Kadıköy, 12293/Çilimli - Düzce, 12299/Zeytinburnu Telsiz Mahallesi, 13089/İstanbul Teknik Üniversite, 13093/ Yenişehir - Bursa, 13358/Araban, 13362/Zonguldak, 13368/İstanbul Aksaray, 13869/Konya, 14165/Edirnekapı, 14146/Kilis, 14143/Zile, 14137/Fethiye, 14151/Karaman, 11243/Konya, 10445/İzmir çarşı, 9961/İstanbul Kapalıçarşı, 6217/İstanbul Kapalıçarşı, 6216/Kartal, 293/Samanpazarı - Ankara, 292/Çorum, 15480/Yenişehir - Ankara, 15381/Fethiye, 6207/Kavacık - Anadoluhisarı, 10884/Zonguldak, 13386/Cebeci, 13069/Basmane, 13175/Karaköy, 12278/Konya, 12272/Develi, 12270/Çiğli 2. Hava Üssü - İzmir, 11791/Çankırı, 13072/Kdz. Ereğli, 1015/Konya, 5700/Pazar - Tokat, 7185/Bursa, 2196/Karaman, 2217/İstanbul - Aksaray, 2216/Konya, 2185/Konya, 2184/Mürted - Ankara, 4870/Tavas, 3883/Aşkale, 3892/Aşkale, 3894/Üsküdar, 2190/Azot Sanayi Fabrikası Kütahya, 2212/Develi, 1269/Karaköy, 12685/Sandıklı, 13003/Ortaca, 13000/Safranbolu, 12994/Safranbolu, 12992/Safranbolu, 12993/Safranbolu, 12991/Azot Sanayi Fabrikası Kütahya, 13007/Konya, 13384/Osmangazi - Eskişehir, 13373/Karacabey, 13407/Kütahya - Sanayi, 12217/Nazilli, 12214/Yalvaç, 12212/Tavşanlı, 12126/Isparta, 12222/Afyon Örnekevler, 9401/Orhangazi, 1725/Samsun Gar, 7623/Afyon, 12026/Yenişehir - Ankara, 12375/Karaman, 369/Karaman, 370/Karaman, 371/Karaman, 375/Bafra, 590/Anamur, 12390/Şuhut, 379/Keskin, Çelebi, 5719/Anadoluhisarı, 12366/Sarıkaya, 12298/Kayseri, 40/Konya, 9593/Erdemli Tömük, 15482/Erzurum, 5154/Sultanhisar, 5153/Bursa Yenişehir, 4374/Göktaş, 3401/Cihanbeyli, 3402/Ankara Yeşilöz, 1724/Et ve Balık Kurumu Ankara, 1729/Beyşehir, 3404/Karahallı, 1417/Karaman, 14169/Keçiborlu, 13561/Malatya, 13559/Bursa Yenişehir, 5715/Çankaya, 5708/Adana, 5257/Fatih, 7928/İzmit, 5701/Kartal Soğanlık, 14498/Levent Sanayi Mahallesi, 14709/Karaman, 14715/Cebeci, 16086/Yalvaç, 15068/Isparta, 15056/Denizli, 15076/Artvin, 12275/İstanbul Kurtuluş, 15717/Kütahya Sanayi, 16199/Konya, 15070/Kilis, 15055/Niksar, 14316/Konya, 14492/Sarıkaya, 15052/İstanbul Aksaray, 15587/Erdemli, 16346/Kâğıthane, 16197/Bayrampaşa, 15586/Antalya Muratpaşa, 16337/Kastamonu, 16346/Fatih, 1214/Bolu, 1219/Narman, 1958/Tirebolu, 1949/Bayrampaşa, Esenler, 16826/Karabük, 16813/Gemerek Yeni Çubuk, 16812/Beyoğlu, 16809/Ankara Yenimahalle, 15719/Erzurum Çarşı, 4253/Erzurum, 2995/Bolu, 2993/Ağlasun, 1942/Sadece makbuz numaraları belli olanlar:

10752 - 10774 - 13553 - 10763

AND

KARTPOSTAL VE YAYINLARI KOLL. ŞTİ.

MEHMET ALİ BİRAND

Kartpostal - Tebrik - Slayt - T. Karayolları plânı Şehir plân - Her ebatta gravür - ve Yağlı boya tablo manzaraları - Kartpostal Teşhir telleri Panorama - Her lisanda İstanbul Turistik kitap ve bilumum Ofset baskı işleri.

Ankara Cad. No: 60/1
Sirkeci - İST. Tel: 22 45 08

عزیز صدیقه قرداشلرم.. بو دهشتلی عصرده مکمّل تسلّیلرم و ولیلرم.
سزك فوق العاده سعی غیرتیکز اسبارطه و جیواریمی برکیمه
مدرسة الزهرایه و بر جامع الازهره چویردیکینه بر دلیل ده بو
دفعه مطبعه جیلریده غیرتده بیراقاه یازدیقلریکز عصای موسی مجموعه
عاسندن یکرمیدن زیاده مکمّل توافقلی نسخه لرینی بویارم امّی
قرداشیکیزه گوندرمکیزدر.. جناب ارحم الراحمین سزلره، یازانلره و
یاردم ایدنلره هر بر حرفنه مقابل بیك رحمت ایله سیه.. و بیقدار
میوهٔ جنّت اهسانه ایتسیه.. و یوزلرجه دفتر اعمالیکیزه
یازدیرسیه.. آمین آمین آمین.
بو اونلره یاقدم.. قلبمه گلدیکه: بو قهرمانلرك شیمدیده بر

مظ فاتاری یوقمی...
بر ده افطار ایدیلدیکه، اونلر بو مجموعهٔ یازه مقاله فیله سوقاری
سوسیراله ایمانه کتیرمه قوّتلی بر درسی ایمانی الك اوّل کندی کندیلرینه
تام اوقویورلر.. معنوی بر خزینه قازانیورلر...
هم اونلرك نسخه لری یك چوقلرك ایمانلرینی قورتاره جقلر.. ویا ایمانه
گله جقلر.. بر حدیثده وارد رکه: بر تك آدم سنقله ایمانه گلسه
صحرا دولوسی قیرمیزی قویوندن داها خیرلیدر..
هم اونلر بو مبارك قلملریله اسکی زمانده اسلامیتك بیوك و
مجاهد قهرمانلرینك قیلینجلرینك قدسی فدمتلرینی کورویورلر..
البته استقبال اونلری و نور جیلری چوقه آلقیشلایه جقه...

● *Risâle-i Nur'u İslâm harfleriyle yazanların okuma vazifesini tam yaptıklarına ve o mübarek kalemlerin aynen tarihdeki mücahid kılıçları gibi hizmet gördüklerine dair Bediüzzaman Hazretlerinin mektubudur.*

İSLÂM YAZISINA DÂİR

RİSALE-İ NUR VE İSLÂM HARFLERİ

8

Bugün Risâle-i Nur talebeleri arasında «okuma» ve «yazma» olmak üzere iki türlü faaliyet vardır. Okuma faaliyeti; lâtin harfli eserleri, daha ziyade toplantılarda bir kişinin okuması ve diğerlerinin de onu dinlemesi şeklinde yürütülmektedir.

Yazma faaliyeti ise; her sâdık talebenin bizzât kendisinin, yalnız İslâm harfleriyle bütün külliyâtı yazmağa koyulması ve başkalarını da yazdırmağa çalışması şeklinde tezahür etmektedir. Görüldüğü gibi yazma faaliyeti içerisinde bulunanlar, Bediüzzaman Hazretlerinin sağlıklarında açtığı cadde-i kübrâ-yı Kur'âniyede şahsi herhangi bir te'vil yoluna sapmaksızın davânın sâfiyet ve asliyyetini muhafazaya çalışmaktadırlar. Başkalarının okuduğunu dinleme tavrında statik bir durum varken bizzat yazma hareketinde insanı tekâmül ettirici dinamik bir üstünlük vardır.

Yazma faâliyetine dışardan bakıp da, okumanın olmadığını ihsas ederek, «sadece yazmak!..» veya «zamanı değil...» diye istihfaf edenlere en güzel ve susturucu cevabı yine Bediüzzaman Hazretleri vermektedir:

«Ben onlara (yazanlara) baktım, kalbime geldi ki: Bu kahramanların şimdi de bir mükâfatları yok mu?

Birden ihtar edildi ki: Onlar bu mecmuayı yazmakla feylesofları susturan, imana getiren bir ders-i imaniyi en evvel kendi kendilerine tam okuyorlar, manevi bir hazine kazanıyorlar.»

(Emirdağ Lâhikası, Sh. 147)

Zaten okumasını bilmeyen insan yazamıyacağına göre, tatbikât da bundan başka değildir.

Eskiden ecdadımız «okur - yazar» tâbirini kullanırken «okur» olmakla «yazar» olmaya farklı mânâlar vermişlerdir. Hemen hemen herkesin okuyabileceğini, fakat imlâsını bilerek yazmanın ancak havâs işi olduğunu biraz mürekkep yalayan herkes bilmektedir.

Hayatları boyunca Lâtin harfleriyle okuyan ve okutanlar ise, hem İslâm harflerinin cahili kalmakta, hemde Bediüzzaman Hazretlerinin Risale-i Nur Talebesi tarifine ters düşmektedirler. Çünkü Bediüzzaman Hazretleri «onu yazan ve yazdıran Risâle-i Nur Talebesi ünvanını alır» buyurmaktadır.

(Kastamonu Lâhikası, Sh. 19)

Sâdık Risâle-i Nur talebeleri arasında «okuyucu» ve «yazıcı» diye bir tefrik yapmak son derece sun'i ve gayr-i ilmidir. Bir kere «okuma» mefhumunun içinde «yazma» unsuru yoktur ama «yazma» mefhumunun içinde «okuma» fiili tam ve kâmil mânâda vardır. Binaenaleyh «yazıcı», İslâm harfleriyle hem okuyor, hem de yazıyor demektir. Lâtin harflerini zaten bilmektedir.

«Okuyucu» ise, yalnız lâtin harflerini bilmekte, onunla okumakta ve onunla neşriyatının ticaretini yapmaktadır. İslâm harflerini bilmemekte, öğrenme ve öğretme gayreti içinde de bulunmamaktadır. Lâtin harfleriyle basılı eserlerin bol satış yapmasını arzû etmek ve «İSLÂM HARFİ TARAFTARLARI» nın karşısında yer almak, ve hattâ yazanların şevkını kırmak ve yazıdan vazgeçirmek için çalışmak, enâniyetini kıramamak ve bu psikoloji ile yaşamak, onu ister istemez «LÂTİN HARFİ TARAFTARI» olmaya itmektedir. İslâm harflerine kavliyle taraftar olup da ef'âli ve lisân-ı haliyle karşı durmanın Risâle-i Nur prensipleriyle kat'iyyen bağdaştırılamıyacağını hiçbir talebe inkâr edemez.

Bediüzzaman Hazretleri Risâle-i Nurun en mühim vazifelerinden birinin de hatt-ı Kur'âniyi muhafaza etmek olduğunu defalarca ve kat'i bir lisanla beyan etmiştir. Ona karşı olmak, Hazreti Ali (R.A.) nin sarâhaten işaret buyurduğunu ve hiddet ettiği «ulemâi's-sû'» ile aynı paralele girmek demektir. Bu hal sertliğini ve şiddetini devam ettirirse insanın âhiret hayâtını da tehdid etmeğe başlar. Çünkü Hazreti Üstâdın açıkça belirttikleri Kur'ân yazısının beş nevi' dünyevi ve beş nevi'de uhrevi fâidesini reddetmek hiçbir selim aklın kârı değildir ve tam bir küfrân-ı nimettir.

Uzun zamandır Lâtin harfleriyle hizmet yapıyoruz diye oyalanan ve uyutulan talebelerin büyük ve saf kitlesi artık toparlanmalı ve Bediüzzaman Hazretlerinin Kur'ân harfleriyle açtığı ulvi çığırın nurâni sabahında uyanmalıdırlar.

Emirdağ Lâhikası'nın 147. sahifesinde Hazreti Üstâdın «Kardeşlerim» ve «vârislerim» diye hitap ederek, Risâle-i Nuru Kur'ân harfleriyle yazanlara nasıl duâlar ettiğini ve yazma faaliyetinin okumayı da beraberinde götürdüğünü vesikalayan mektubunda şöyle demektedir:

«Aziz, sıddık kardeşlerim, bu dehşetli asırda mükemmel tesellilerim ve vârislerim!

Sizin fevkalâde sa'yü gayretiniz Isparta ve civarını bir geniş Medreset'üz Zehrâya ve bir Cami'ül Ezhere çevirdiğine bir delil de, bu defa matbaacıları da hayrette bırakan yazdıklarınız «Asâ-yı Musa Mecmuası» ndan yirmiden ziyâde mükemmel, tevafuklu nüshalarını bu yarım ümmi kardeşinize göndermenizdir. Cenâb-ı Erhamürrâhimin sizlere, yazanlara ve yardım edenlere herbir harfine mukabil bin rahmet eylesin ve binler meyve-i cennet ihsân etsin ve yüzer hasenât defter-i a'mâlinize yazdırsın! Âmin! âmin! âmin!

Ben onlara baktım, kalbime geldi ki: Bu kahramanların şimdi de bir mükâfatları yok mu?

Birden ihtar edildi ki: Onlar bu mecmuayı yazmakla feylesofları susturan, imâna getiren kuvvetli bir ders-i imaniyi en evvel kendi kendilerine tam okuyorlar, manevi bir hazine kazanıyorlar.

Hem onların nüshaları, pek çokların imanlarını kurtaracaklar veya imâna gelecekler. Bir hadisde vardır ki: «Bir tek adam seninle imana gelse, sahrâ dolusu kırmızı koyundan daha hayırlıdır.»

Hem onlar, bu mübarek kalemleriyle, eski zamanda, İslâmiyetin büyük ve mücahid kahramanlarının kılıçlarının kudsi hizmetlerini görüyorlar. Elbette istikbâl, onları ve Nurcuları çok alkışlayacak...»

SAİD NURSİ

LÜGATÇE

SELEF: Geçmiş, geçer, evvelki.
NEVİ ŞAHSINA MÜNHASIR: Orijinal.
RİCAL: Recul'den erkekler, önde gelen ehemmiyetli kimseler.
NİSYAN: Unutma.
MA'LÛL: İlletli, hasta
TASALLUT: Sataşma.
MAKES: Akseden yer.
TAVZİF: Vazifelendirme, iş
HEMÂHENK: Uygun, denk verme
İRAS ETMEK: Verme, verilme, sebep olma, icabetme, gerekme, getirme
İSTİHFAF: Hafife alma, küçükgörme, ehemmiyet vermeme.

Sebil

herşey hak için
Haftalık. tarafsız. siyasi edebi tarihi gazete
Yıl: 1 SAYI: 38 BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazışleri Müdürü: KADİR MISIROĞLU
Umumi Neşriyat Müdürü: Yılmaz YALÇINER
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

سبيل
Sebil
her şey hak için

Sebil

Everything Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical, Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Haeckel str. 13
Posta Çeki Nu: 97446 Telefon: 0531 — 32 36 89

Gazetelerden

CHP'lilerin başrolde olduğu tek perdelik bir oyun:

Pirzola sol

Hani cidden yalan mı söylemişiz; Cim He Pe bu memleketden eksik olmasın diye?. Yahu, bu Cim He Pe olmaz ise; millet ne ile eğlenecek?... Televizyonu bile açıyor ama, Cim He Pe'den ve biraz da Süleyman Bey'den bahsediyorsa eğlenebiliyor. Bu defa CHP'li gazetecisinden ve siyâsetçisinden haftalık «inciler» derledik. Bakınız ne diyorlar:

OYUN, 1 PERDE, 1 TABLO

Dekor: Diplere doğru karanlık ve sigara dumanı ile boğulmuş bir salon. Ön plân aydınlatılmış. Bir kürsü var. Kürsünün üstünde Altıoklu CHP bayrağı serilmiş. Tepelerde birtakım dövizler yer almış. Birisi az - çok okunuyor: «.. K Günlere...» yazıyor. Fakat yazı tam bir banka reklâmının ikinci kelimesinin üstüne asılmış ve ilk harfleri görünmediğinden bankanın «B» si yazıya karışıyor. Pis bir mânâ çıkıyor.

Salon kalabalık. Bağırışmalar var. Gürültülerden kürsüdeki şahsın dedikleri zor işitiliyor. Fakat yer yer bazı bazı sözler seçilebiliyor...

BİR PARTİLİ — Reisimiz Ecevit diyor ki... CHP Atatürk'ün kurduğu en eski ama en genç partidir...

BAYKAL — Sancı bundandır. CHP Gelişme içinde olan bir partidir.

VATANDAŞ — (Fısıldar) Demem miş miydim bunların kalıbı büyük aklı küçük diye... 50'sini aşmışın hâlâ gelişecek nesi kalmış ki?

BİR PARTİLİ — Reisimiz Ecevit diyor ki... CHP zorbalığı, barışçılığıyla yenecektir...

D. BAYKAL — Küçük siyâsi hesaplar CHP'de havayı zehirlemiştir...

A. TOPUZ — Yalan söylüyorsun! Yalan!...

BİR PARTİLİ — İktidarı niçin bıraktınız onu söyleyin?...

BAYKAL — O'nu bana değil, ön sıralarda Sayın Güneş oturuyor, Sayın Güneş'e sorun...

T. GÜNEŞ — Ben en ilerici Ecevit'i buluyorum!...

VATANDAŞ — Höt, dee.. Lâfa bak lâfa... Demek bunların hepsi gerici..

GÜNEŞ — Genel Merkez'in «Hokus - pokus» undan şikâyeti olanlar, kurultaya giderler... Veya Genel Başkana...

D. BAYKAL — Kendi suçlarını Genel Başkan'a yıkma çabasını üzüntüyle karşılıyorum. CHP'de kişisel değil, hukuki bunalım vardır...

BİR GURUP — Halkçı Bay... kal.. Halk... çı...

ÖTEKİ GURUP — Halk... çı Ece... vit!

VATANDAŞ — Beni işin içine katmayın yahu!..

D. BAYKAL — Ben solcuyum...

BİR PARTİLİ — Biz sucu muyuz, biz de solcuyuz! Senin farkın bir zaman bakanlık yapman..

T. GÜNEŞ — Bakan olup şöhrete kavuşanların kulağına küpe takmak gerekir..

D. BAYKAL — Sayın Güneş... Sayın Güneş, rica ederim...

T. GÜNEŞ — Yalan mı yani, bizi şöhrete kavuşturan partidir. Ben Dışişleri Bakanı olmasaydım, otobüsle hergün Üniversiteye giden hocaydım.

U. MUMCU — Türkiye'de politikacılara dert anlatmak deveye hendek atlatmaktan güçtür. (Cumhuriyet)

H. TANER — Bizim toplumumuzda yaşı büyüdüğü halde, çocukluk bışı-boşluğunu bırakmayanlar var.. Yaşasın ilkellik! (Milliyet)

BİR PARTİLİ — Reisimiz Ecevit diyor ki... CHP sol anlayıştadır bizi kimse bu yoldan çeviremiyecektir.

Ö. ÖYMEN — Sol kanadın insanları pirzola gibidirler.. Üzerlerine vurulduk¢a genişlerler... (Milliyet)

VATANDAŞ — Vay pirzolacılar vay!...

(Köşeden sırmalı bir kedi, miyavv!. derken perde kapanır)

BİRKAÇ KUPÜR

Bazı kupürlere fazla şey yazmak icabetmez. Meselâ, yandaki bunlardan birisi. Milliyet'deki ihtiyara ait Fakat, Tercüman'ın Ramazan ticaretinin hangi zihniyetle yapıldığını vesikalandırması bakımından aşağıdaki kılişe ehemmiyetli.

Tercüman'ın sunduğu

İftarlık şarap!

Tercüman bir çam devirdi ki; Kemal Ilıcak'ın milyonları, Nazlı Ilıcak hanım'ın yazıları, devrileni yerine koyamaz. Öylesine kötü devirdi.. Daha kırk tane şeriatçı muharrir bulsa yine telâfi etmesi mümkün değil! Kötü çam devirdi, kötü...

Milliyet, Hürriyet bile şöyle isim vermeksizin dokunuverdiler Tercüman'a... «Hünkâr beğendi» ni beğendik! dediler.

— Aman bütün iftarlıkları sen böyle hazırla! demeye getirdiler.

İyi iğnelediler!..

Ilıcaklar, bilemeyiz ya, saçlarını başlarını yolacak olmuşlardır.

Ee, çekirge hikâyesi; malûmdur.. Bir sıçrarsın.. İki sıçrarsın..

Doğrusu, müslümana gazete pazarlama ticaretini şu son kötü sıçrayışa kadar Tercüman iyi götürüyordu. Ramazan İlâvesi de ilâve olmuştu hani.. Dört dörtlüktü! Ama gelgelelim, bir gün iftar sofrası için yemek tavsiye edeceği tutmuştu Tercüman'ın. Ve «Hünkâr Beğendi» pişirmeye kalkıyordu. İftar yemeğine bir güzel YARIM BARDAK ŞARAP konmasını, sofraya yerleştirilirken de resimdeki gibi iki kadeh ilâve edilmesini tavsiye ediyordu.

Müslüman mahallesinde salyangoz satmak diye, galiba buna deyirdi.